

Erdészeti Lapok

Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata
CXXXV. évfolyam 7-8. szám
(július-augusztus)

Főszerkesztő
PÁPAI GÁBOR

A szerkesztőbizottság elnöke:
DR. SZIKRA DEZSŐ

A Szerkesztőbizottság tagjai: dr. Bartha Dénes, Bartha Pál, dr. Bondor Antal, Dévai Péter, Gencsi Zoltán, dr. Járási Lőrinc, dr. Király Pál, Oláh Tibor, Pintér Ottó, Répászky Miklós, dr. Somogyi Zoltán, Szakács László, Tóth Miklós.

Szerkesztőség: 1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon/fax: 201-7737
Mobil: 06-30-97-15-255
Internet: <http://larix.efe.hu/oe>

Kiadó:
Országos Erdészeti Egyesület
1027 Budapest, Fő u. 68.

Felelős kiadó:
KÁLDY JÓZSEF

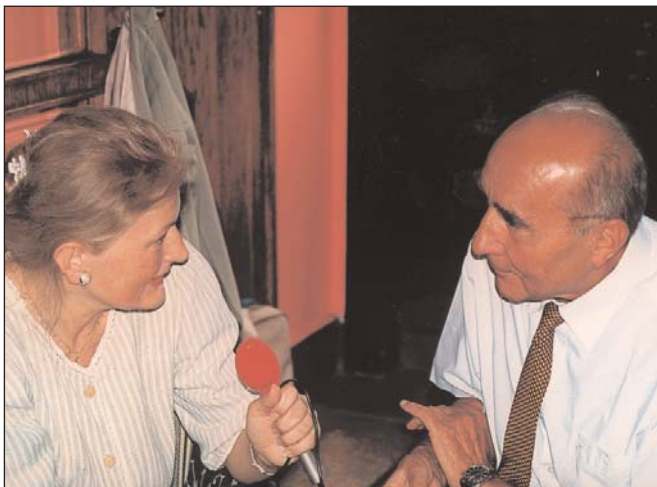
Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest
Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

A kézirat lezárva: 2000. május 31.

ISSN: 1215-0398

Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta. A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosak a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. A szerkesztőség fenntartja magának a szerkesztés jogát. Honoráriumot – megegyezéssel – csak felkért íráso-kért, a fotóért, illetve grafikai munkákért fizetünk.

Címképünk: Pápai Gábor felvétele

Pais Juditnak nyilatkozik Grétsy tanár úr
(cikkünk a 209. oldalon) Fotó: Detrich Miklós

Tartalom

Vándorgyűlés 2000 193

Csóka Péter: A barkócaberkenye ízeltlábú faunája 220

Bakon Gábor: Budapest parkerdeje 221

Bányász-kohász-
erdész találkozó 223

Az országgyűlés MG-bizottságának
kihelyezett ülése 224

Bartha Pál: Görbe tükör 229

Reményfy László: A vizsgálat lezárult,
ne felejtse el 232

Z. Horváth József: Gombák a Zselicben 234

Vajda Pál: Közelítés kiszállítás régen és ma 235

Mátyás Csaba: A (szak)tudás veresége 238

Andrásevits Zoltán: A vadkár elleni védekezés 239

Erdőgazda-napok,
Monor 246

V. Nemzetközi Erdőpedagógiai konferencia 248

Gólya János: Fakitermelő verseny a Bakonyban 250

Szász Tibor: Szeniorok Tanácsa
a Szikkísérleti Állomáson 251

A lapot
Magyarország legnagyobb médiafigyelője, az

» **OBSERVER** «

OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738

rendszeresen szemlézi

Vándorgyűlés 2000

Székesfehérvár

A királyi város adott helyt a millenniumi találkozóra. Mivel tovább folytatódott a hetek óta tartó jó idő, a júniusi péntek verőfényre ébredt. Az járt jól, aki a terepi bemutatókra rövidnadrágot választott ruhatárából. A VADEX Rt. szervezőgárdája alaposan felkészült a négy terepi bemutatóra. De mivel a koronázó városban voltunk, egy ötödik városnéző délutánt is beiktattunk. Kezdjük mi is a város bemutatásával. Mivel ezeréves távlatokra emlékezünk, pillantsunk bele a százötven évvel ezelőtti Székesfehérvár állapotába úgy, ahogy Fényes Elek Geográfiai szótárában olvashatjuk.

Székes-Fehérvár, (Alba Regia, Stuhlweissenburg) szabad királyi város, Székes-Fehérvár vmegyében; fekszik egy kies róna vidéken, Budától s Esztergomtól 8½, Veszprémtől 5 mfdnyire. Hajdan nevezetesebb város volt, mint most, sőt hogy az első királyi városok közt lehetett, onnan ítélhetni, mert több régi királyi városok szabadságlevelében, a fehérvári polgároknak adott kiváltságokra van idézet. Továbbá eleinte Magyarországnak fővárosa lévén, a királyok is itt laktak, ide temetkeztek, itt koronáztattak meg, s az országgyűlései és az octavalis ítélőszékek is itten tartattak. Története röviden e következő.

Mintegy IV. Béla idejéig állandó lakhelye volt a magyar királyoknak, Péter

ide záratott, s itt halt meg 1047-ben.

1. Béla alatt a pogány vallás visszaállítását kívánó felzudult magyarok itt tétettek tönkre.

1387-ben mart. 20-kán Zsigmondot, nem lévén Esztergomi érsek, a Veszprémi püspök koronázta meg.

1440-ben Erzsébet Posthumus László fiát megkoronáztatta máj. 15-kén.

1490. sept. 15-kén vagy némelyek szerint sept. 18-kán itt koronáztatott meg Ulászló a zágrábi püspök által.

1490. nov. 19-kén Maximilian római király a várost véres ostrommal vette be.

1521. dec. 11-kén országgyűlés tartván, Mária, mint Magyarország királynéja megkoronáztatik.

1526. nov. 11-kén Zápolya János magyarországi királynak koronáztatik.

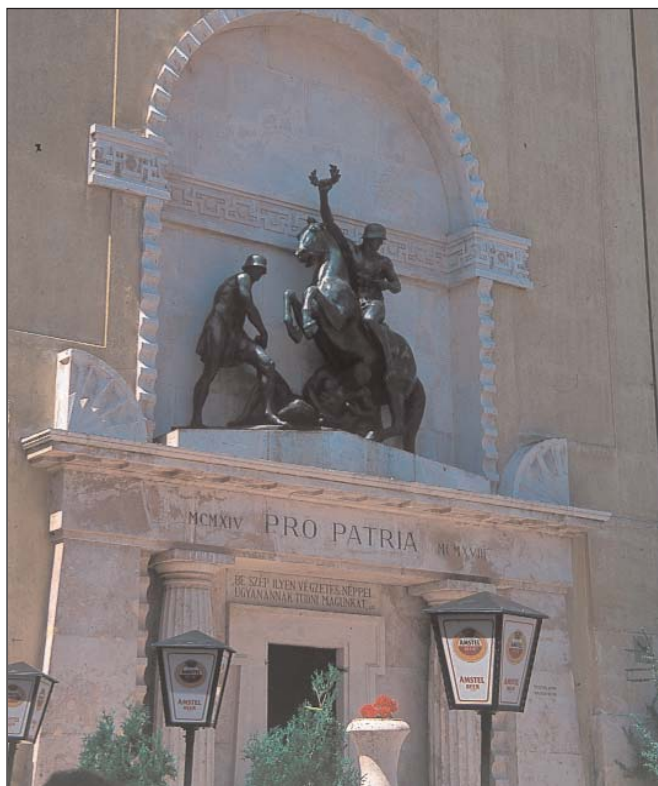
1527. nov. 3-kán hasonló történt I. Ferdinánddal, kit a nyitrai püspök koronázott meg.

1541. I. Ferdinand a várost régi szabad királyi jogába visszahelyeztette.

1543. a törökök a várost egészen felprédálták, s a levéltárakban való okleveleket is megsemmisítették.

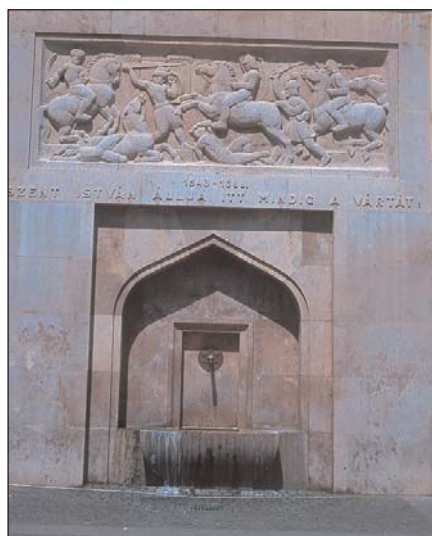
1773. Mária Theresia a városban római kath. püspökséget állított fel.

Az itteni temetkezési helye e következő királyok tétettek: I. István, Kálmán, II. Béla, III. István, IV. István, III. Béla, I. Károly, I. Lajos, Albert, Corvin Mátyás, II. Ulászló, II. Lajos, és Zápolya János.

Elosztatik Fehérvár belső és külső városra, s mindössze 1357 házat számlál, mellyek többnyire földszintiek, de elég csinosak. Legderekabb házakat láthatni a vásárhelyen. Utczái kövezve vannak. Nevezetes épületek: a székes-szent-egyház, mely egyszerű mind parochiális; a külső városban lévő kath. anyaszentegyház; a hajdan jesuiták, most cisterciák, a régen carmeliták, most papnövendékek háza; a ferencziek, és nem egyesült óhitűek anyaszentegyházi; a püspöki palota és kert; a cisterciák és gimnázium épülete; az igen szép izlésű 2 emeletes vármegye háza; a városi tanácsház; a cs. kir. élelmtár, kaszárnya, s kanonok urak háza; egy nagy serfőző ház, és a fekete sas vendégfogadója. Jelességei közzé tartozik az 1834-ben furatott ártézi kut.

Lakosai, kik 19,773 r. kath., 404 ref., 378 n. e. óhitű, 206 evang., és 9 zsidóra, azaz összesen 20,770 lélekre mennek, nyelvökre nézve nagyobb részt magyarok, vannak azonban németek is, de ezek mind értenek magyarul, sőt gyermekeik ezen nyelven már jobban beszélnek. Az evangélikusokat kivéve, mindenik keresztyén felekezetnek van helyben papja. Fogla-

latosságuk mindennemű kézi mester-ség (különösen említést érdemelnek a 90 számot meghaladó posztósok és pokróczosok), kereskedés, föld-mivelés, és bortermesztés. Szántóföld-jei igen termékenyek, rétje sok; szőlő kertjei nagy kiterjedésűek s rakvák csinos mulató házakkal, de boruk a meleg pinczék miatt nem állandó, s a Gája vize számos liszt és kalló malmo-kat forgat. Országos vásárjai főkép szarvasmarhára, aztán lovakra és ser-tesekre nézve nagy fontosságúak.

Tanító intézetei: a kath. nagyobb gimnázium, püspöki papnövendékház, 1. kath. fő (capitalis), és egy leányosko-la; 5 kat., 1. ref., 1 óhitű néposkola, a 19 számú gyalog czred nevelő háza.

Hazai nyelvi márványemlékek Székesfehérvárról:

A tihanyi apátság alapítólevele 1055-ből. I. Endre állította ki; szerkesztője, fogalmazója valószínűleg Miklós püspök volt, leírója azonban más, ismeretlen személy. Magyar szórványai – koraiságuknál és viszonylag nagy szá-muknál fogva – rendkívül jelentősek: tulajdonneveiben, helymegjelöléseiben 58 magyar közszo és ezekben 33 képző ismerhető föl; s mivel a latin szövegbe néhány magyar szerkezet, sőt mondat-törödek is be van ágyazva, az emlék már a nyelvtani rendszer kutatásához is ad bizonyos fogódzókat. Szórványai közül néhány: monarau bukurea (Mogyoró-bokorra), ohut cutarea (Óut kútjára), mortif uuafara kuta rea (Martonvására kútjára), nogu azah fehe rea (Nagyaszó fejére), feheruuaru rea meneh hodu utu rea (Fehérvárra menő hadútra), petre zenaia hel rea (Petre szénája helyre) stb.

A székesfehérvári keresztetek javainak megerősítő levele 1193-ból. Írója valószínűleg III. Bélának Vaska nevű nótáriusa. Elsősorban földrajzi

A terepi bemutatók

1. Az erdő védelmi és közjóléti funkcióinak érvényesülése a Velencei-tó térségében

A rendezők szándéka a Vándorgyűlés valamennyi bemutatójával az volt, hogy az erdőkben folyó emberi tevékenységgel igazolja, hogy az ember az erdőért van, és hogy ezt a Vadexesek nagyon komolyan veszik. Mind a négy bemutatóhelyen hangsúlyozták az előadót kísérő kollégák, hogy a legfontosabb az erdők kondí-ciójának megtartása úgy, hogy az emberi tevékenység – legyen az haszonvétel vagy „csak” közjóléti igénybevétel – ne sértse az erdő, a természet érdekeit.

neveket tartalmaz, több mint félszázat. A Velencei-tó térsége az ország egyik legjobb terepe a közjóléti funkciónak. A madárrezervátumról megtudtuk, hogy

- kiterjedése 420 hektár, a teljes terület fokozottan védett, nem látogatható;
- ornitológiai szempontból ma ki-emelkedő értéket a vörös gém, a nyári lúd, a kékbegy és a fülemülesítke jelen-tős fészkelő állománya képvisel;

“Nemzetközi jelentőségű vadvizek jegyzékébe” bejegyzett terület (ún. Ramsari terület);

- a rezervátumban és annak határá-ban mintegy 150–200 ha kiterjedésű, közel összefüggő úszóláp terület talál-ható;

- európai unikalitást ad a tónak, hogy keleti medencéje szikes, míg nyu-gati része – az úszólápoknak köszönhe-

Pákozdi, magyar falu, Fejér v.-gyében, a velencei tó partján, Fejérvárhoz 1½ órányira, 2000 reform., 490 kath., 10 zsidó lak., ref. és kath. paroch. templomokkal, vendégfogadóval. Szántófölde sok és első osztálybeli; szőlőhegye, nádlórétje, kőbányája van. F. u. a fejérvári káptalan. Nevezetessé teszi ezen helységet azon ütközet, melly egy részről b. Jellachich horvátországi bán hada, más részről a Móga cs. kir. tábornok ve-zérsége alatt álló magyar sereg közt történt 1848. sept. 27-kén, mellynek következtében a bán Győr és Bécs felé húzódott.

A Dinnyési-Fertő: A nádasokat sze-gélyező gyepterületeket az Alföld né-mely részére jellemző sziki vegetáció borítja. Egy kis területen jól tanulmányozható a szikes padka, a vakszik jel-legzetes vegetációjának szerkezete is.

A gémfélék kedvenc táplálkozó- és költőhelye a Dinnyési-Fertő, legismer-tebb költőfajai: a nagy kócsag, a kanalasgém, a vörös gém és a szürke gém, valamint a rejtettebb életű gémfé-le a bölömbika.

A Velencei-tó térségének multifunkcionális erdőgazdálkodása:

A Velencei-tóhoz látogató több száz-ezer üdülő a szórakozási-kikapcsolódási lehetőségeket keresi, a természetvédelem a saját jogos érdekeit akarja érvényesíteni, a Vízügyi Igazgatóság a tó vízminőségének védelmét szorgalmazza, a VADEX Rt. pedig szeretne erdőgazdálkodni, a törvény által rá rótt kötelezettségeket magas színvonalon teljesíteni.

A pákozdi csata

tően – savanyú kémhatású.

Jellacic altábornagy körülbelül 35 ezer főnyi hadserege élén, 1848. szeptember 11-én lépte át a Drávát. A forradalom ügye immár a hadseregek összecsapásától függött.

Lázas sietséggel tette meg a magyar kormány az utolsó intézkedéseket a megfelelő számú honvédség kiállításáért: Batthyány Lajos általános népfölkelésre szólította fel a veszélyeztetett megyék lakóit, az önkéntes nemzetőri zászlóaljkat a Dunántúlra rendelte. Orvosolták a parasztság egyik sérelmét is: szeptember 15-én eltörölték a szőlődézmát. Emiatt jelentős paraszti tömegek álltak fegyverbe a hon védelmére. Ugyanezen a napon alakult meg az Országos Honvédelmi Bizottmány. Kossuth utóbb igen sikeresnek bizonyult alföldi toborzókörútra indult.

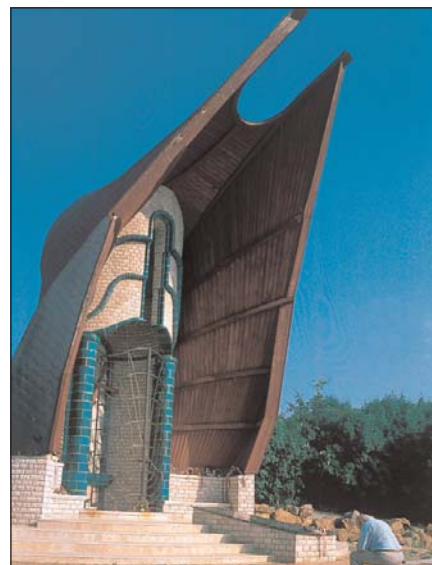
Azzal, hogy az egyes zónák kiemelten egy célt szolgálnak egyben a szomszédos zóna funkcióját erősítik, hiszen egy adott területnek nem halmozott, hanem egyszerre csak egy fő igényt kell kielégítenie.

Ahhoz, hogy ez létrejöhessen, természetesen szükséges az adott terület kezelőinek, gazdálkodóinak a teljes egyetértése, együttgondolkodása és tenni akarása.

Jellacic közben szinte akadálytalanul vonult, rabolva és fosztogatva Nagykanizsán át Székesfehérvárra. Előle a magyar honvédsereg hátrált, ám ugyanakkor az utolsó hetek sikeres toborzásával ki is egészült: létszáma 6 ezerről 14 ezerre nőtt. Jellacic nyilvánvaló célja a főrávos elfoglalása volt, így Székesfehérvárról Buda felé indult.

A magyar sereg sem várhatott tovább, Budát meg kellett védenie. A szeptember 28-i, híres és viharos sukorói haditanácson, a református templomban végül is a főváros és ezzel a forradalom végveszélyének az érve győzött, valamint az a józan belátás, hogy a Velencei-tó északi partja és a hegység közé szorított ellenséget csak itt lehetséges legyőzni; tovább tehát nem lehet halogatni a harcot.

Móga János altábornagy a magyar

honvédsereg élén, szeptember 29-én védőállásban várta Jellacic hadmozdulatait. A magyar jobbszárny Pátkánál, a derékhad Sukoró és Pákozdi térségében a budai út védelmére, a balszárny pedig a Velencei-tó másik partján állomásozott. A hadállás igen előnyös volt: az utat azon a ponton zárta le, ahol az hegyvonulatok közé ér. A dombok közötti, az útra merőleges völgyeket is a védők foglalhatták el.

A támadást a horvát balszárny kezdte meg szeptember 29-én reggel 9 óra tájban a pátkai mezőn a magyar jobbszárny ellen. A támadást sikerült visszaverni, majd egy horvát átkaroló hadműveletet is megghiúsítottak. A magyar jobbszárny ellentámadásba kezdett, amire ez a horvát haderő megfutott, egy részét Pátkáról az ideérkező zámolyi nemzetőr zászlóalj még tovább kergette.

A szárny harcának sikertelenségét látva, déltájban kezdte meg Jellacic a derékhad támadását a budai út két oldalán, körülbelül 10 ezer katonával. Az út északi oldalán lévő dombokról tüzérségével lövette a déli dombsoron álló magyar tüzerütegeket. A honvédtüzérség győzött, és a horvátoké Pákozdra vonult vissza. Ezután az általános támadás során Jellacic négy sikertelen gyalogsági rohamot vezetett az észak-déli irányú völgyekben helyet foglaló védők ösztüze alatt, az áttörés kierőszakolására. 15 órakor feladta a számára reménytelen harcot, s a 3 napi fegyverszünet ideje alatt, Fehérváron és Győrön át, csalárd módon megfutamodott. Utóvédjét Fehérváron október 3-án, segédcsapatait pedig Ozoránál október 6-án a népfölkelők segítségével fegyverezték le. – Tudhatjuk meg Demeter Zsófia tájékoztatójából.

Fotó: Detrich Miklós

A VADEX Rt. kezdeményezésére az idei évben már rendszeres a székesfehérvári diákok számára az Arborétumban az oktatás. A részvétel minden osztály számára egynapos, a Székesfehérvári Önkormányzat vállalta a diákok reggeli-esti szállítását, a VADEX Rt. az oktatás költségeit. A tanítást párhuzamosan erdész szakember és pedagógus végzi. Az oktatás során természetesen bemutatásra kerül a tájház kiállításai, az Arborétum jellemző növény- és állatvilága, a diákok megismerkednek az erdőgazdálkodás alapfogalmaival.

Velencei-hegység

A Sukoró erdőgazdasági táj Mezőföldtől való elkülönítését a lényegesen eltérő geomorfológiai és az ezekből származó talaj- és fatenyészeti viszonyai tették szükségessé.

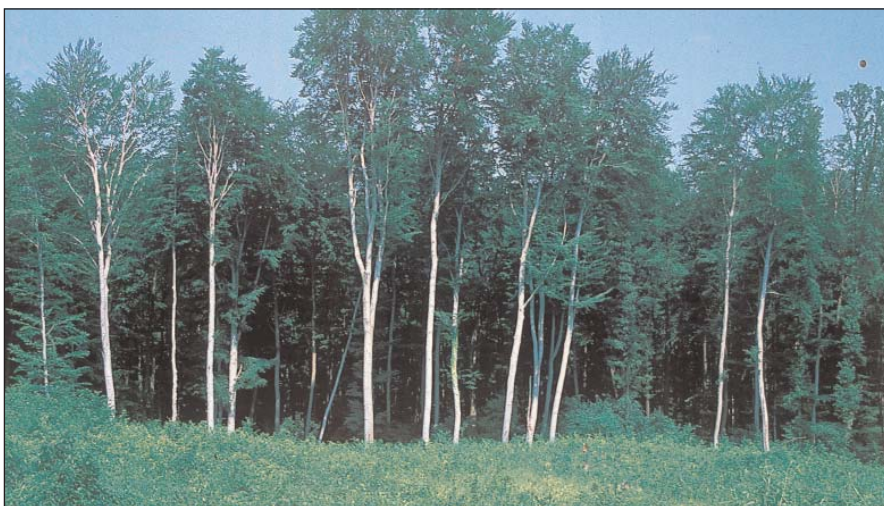
A Velencei-hegység hazánk egyetlen őshegysége (ősmasszívum), a földtörténeti ókorban mélybe süllyedt Dunántúli középhegység felszínén maradt darabja.

Fő tömege mélységi kőzet, gránit. A tektonikus mozgások hatására kiemelkedő izzó gránit a felette lévő üledékes kőzeteket (pl. mészkő) magas hegységig boltozta, és a gránittal érintkező kőzetek átkristályosodtak. Az így kialakult metamorf kőzetek később az eróziós erők hatására nagyrészt elpusztultak.

Többségében erre a sorsra jutottak a harmadkor végén lerakódott meszes üledékek, valamint az utolsó jégkor szakban kialakult löszös rétegek.

A geológiailag stabilnak tekinthető ősmasszívumon (a Variszkuszi őshegység maradványa) helyezkedik el Nadap község határban Magyarország szentézei ősjegye.

A Velencei-hegység lepusztulása során egészen Seregélyesig elnyúló 10–15 km hosszú hordalékkejtő fejlődött ki. Ebből a törmelékes lejtőből a hegység délkeleti lábainál húzódó törésvonal mentén árkos süllyedéssel alakult ki a mai Velencei-tó medencéje, hasonlóan a tó vízgyűjtőjéhez.

2. Természetszerű erdőgazdálkodás a Kelet-Bakonyban

A részvénytársaság 4 erdészete közül a mecséri az egyetlen, amely hegyvidéki jellegű és igazán kedvező erdészeti adottságú. Az 5200 ha-os terület nagy része a Magas-bakony, illetve Bakonyalja, kisebb része az Északi Pannonhát erdőgazdasági tájakra esik.

A Tímári vadaskert gímállománya az ország egyik legjobb állománya, ahol a tartamos gazdálkodás következtében évente 8–10 öreg (12–15 éves) 9 kg feletti bika kerül terítékre. (Az Rt. rekord bikája a tavalyi szezonban itt esett el, mely 14,03 kg; páratlan 24-es, 13 éves és 243,1 CIC, melynek elejtés előtt megörökített „eleven” képe a Nimród és a Vadászlap címlapján is látható volt.)

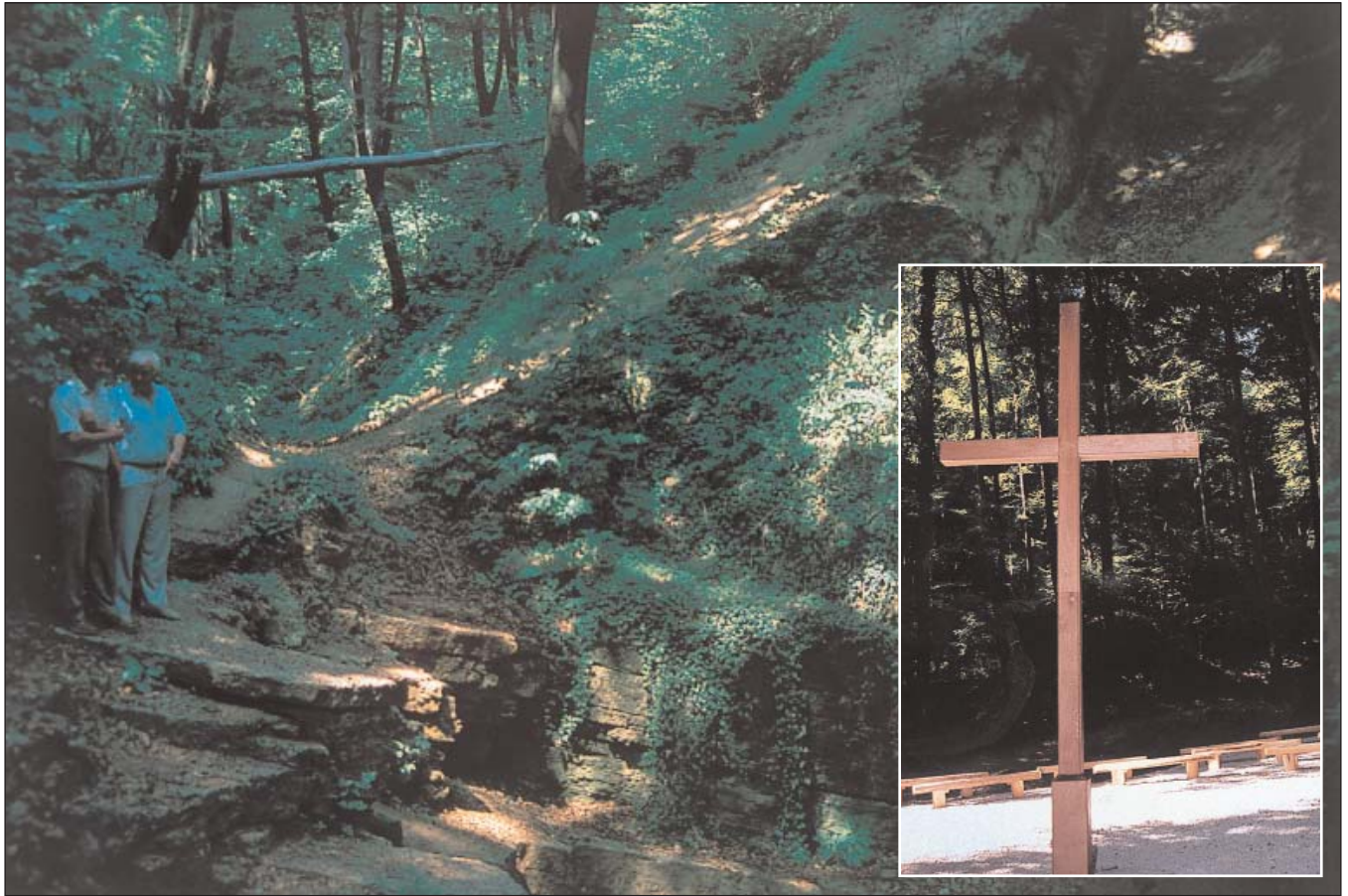
Mindkét vadaskertben I. osztályba sorolt igényes vadászház várja az idelátogató külföldi és belföldi bérvadászokat, vendégeket. A vadászvendégek 95%-a külföldi.

A Tűzköves-árok az őslények szabadtéri múzeuma:

A Tűzköves-árok a Keleti-Bakonyban van, a Mellár-fennsíkrol északra lefutó völgyek egyike. A völgy feje a Borjúkút közelében található, innen mintegy 1 km hosszan vadregényes szurdokot alkotva tart északkelet felé.

Az egykori déli és északi földrészek közti hatalmas Tethy-óceán hullámzott itt. Az óceánfenék meszes üledékei később kiemelkedtek, majd a felszín formáló külső erők alakították, vésték a tájat a mai formájúra. E helyen olyan szerencsésen, hogy egy százméteres távon belül az 50 millió évre kiterjedő jura kor valamennyi kőzetretegét megismerhetjük a bennük előforduló állatmaradványokkal együtt. A víz alatti állatvilág éppoly gazdag és mozgalmas volt, mint ugyanezen kor szárazföldjeinek óriás sárkánygyíkokkal jellemzett világa és nagy részük a következő kréta korban éppoly örökre kihalt, mint ahogy a sárkánygyíkok is.

Rómer Flóris, a híres geológus-régész paptanár a következőképpen számolt be: „A bánya maga – melyhez a tegnapi utamnál valamivel alább tértünk be, s mely a vaspályai társulattól kibéreltetett,

hogy innen nagy tereméjű táblákat töreessen – felülmulá vála várakozásomat; mert a sz. margiti vállalaton kívül, meg kell vallanom, még oly hatalmas és regényes fekvésű kőfejtő intézetet nem láttam; pedig hazánk legnagyobb részét bebarangolván, sok ilyen telepzetet látogattam. Ha itt némi elragadtatással beszélek ezen helyről, nem értem épen a bánya kimondhatatlan kiterjedését, vagy óriás mérveit, hanem azon meglepetést, melyet a háznai terjedelmű a síma jeltőről lehömpölygött s mozdulatlanul heverő vörösmésztaáblák okozának; a már félig meddig faragott dőcök hulladékai közt csak föl kell szedni a kar vastagságú orthoceratitek és kocsi kerék nagyságig terjedő ammonitek ritka példányait. Szünnap volt, s azért egyedül magunkra hagyatva annyit szedtünk, amennyit hamarjában felcipelhettünk a magas lejtő szélénél álló szekérig.”

A völgy bal oldalába készült a két geológiai feltáró árok. A keletebbre lévő, hosszabbik a jura kor alsó (liász) és középső (dogger) szakaszát tárja fel, a nyugatabbra lévő, rövidebb árok pedig a felső (malm) szakaszt. Az egy-

kori bányából, majd a geológiai feltáró árkokból a jura kor rétegsora és az ezekre jellemző, ezeket elkülönítő itteni állatvilág ismerhető meg – írja Eszterhás István.

Természetszerű erdőgazdálkodás a Mecserpusztai Erdészetről:

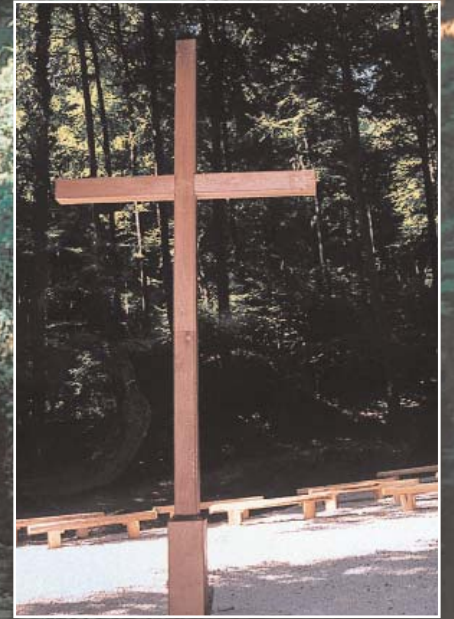
Az erdők zöme az 1945 előtti időszakban a Klosteneburgi apátság birtoka volt. Üzemterv szerinti, szakszerű erdőgazdálkodást folytattak, amit bizonyít a ránk hagyott erdőállományok állapota.

Ezt az örökséget kell nekünk elődeink munkáját megbecsülve kezelni.

A természetszerű erdőgazdálkodás kulcsfontosságú az erdészet munkájában. Az erdészet döntően felújítóvágásüzemmódban dolgozik, és a véghasználatoknak csupán 4–5%-a tarvágás. Az elsődlegesen fatermesztési rendeltetésű bükkös, cseres-tölgyes és cseres erdőállományok felújítása szinte kizárólag természetes felújítással történik.

A mecseri programot választók tanúi lehetnek a Hosszú-kígyósi Erdei Szentély felavatásának. Ott olvashatjuk:

Mecser, pusztá, Székes-Fejér vmegyében, 31 kath., 4 ref. lak., erdő, hegyes határral. F. u. gr. Zichy István. Út. p. Fejérvár.

Kedves Erdőjáró!

Szemben a kereszttel ül le a padra! A csendben percről percre jobban érzed magad.

A kereszt a Teremtőt jelképezi, aki nek a tökéletes természetet, benne életünket köszönhetjük.

E bükkerdő katedrális: mindenki számára nyitott, elmélyülésre készet, az Úrral való kapcsolat megteremtésére.

Ugye rádöbben: a mindennapok rohanásában, a munkahelyen, városban és autóban rabja vagy az anyagi dolgoknak, áldozata a múlandó értékekért folytatott harcnak.

Rájössz, hogy lelked is van, hogy a természet része vagy, attól elválaszthatatlan, az Úr batározott célja és akaratja szerint.

Látod, az erdő folyamatosan azt nyújtja, amiért teremtett: véd, fát ad, oxigént termel, vigasztal, felhűt, jókedvre derít, minden nap megteszi dolgát.

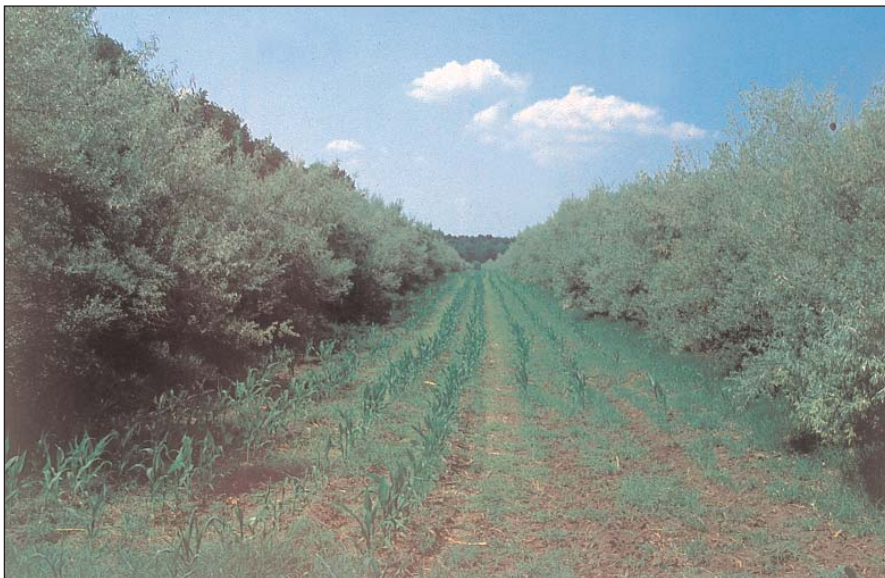
Te is megteszed mindazt, amiért vagy? Gondold végig!

Az Úr melléd áll, ha hiszel, a szeretet batja át lényed, a jót és nemeset akarsz, képességed szerint keményen dolgozol, maradandót fogsz alkotni munkádban, családotban, igazi értelmelész életednek.

Jöjj ide máskor is, a természet, az erdő mindig vár!

3. Apróvad-gazdálkodás és természetvédelem a Sárréten

A Sárréti különleges rendeltetésű vadászterület bemutatásán keresztül annak bizonyítása, hogy az apróvad-gazdálkodás eredményes folytatásához a természetes élőhelyek fenntartása és fejlesztése, a mesterséges vadsűrűk, vadföldek tájba illő kialakítása, a területek nyugalma és a szigorú felügyelet szükségesek, amelyek megegyeznek a természetvédelem érdekeivel. Soponya–Báránd Európa hírű fácános vadászterületek, a vízivad vadászata mellett, gyarapodnak természeti értékekben.

Erdőterületeink korábban egyrészt a Zichy, Festetics, Széchenyi grófok, valamint a veszprémi püspökség tulajdonában voltak.

A vadászterület 450 őznek, 90 vad-disznónak, 400 mezei nyúlnak, 3200 fácánnak, 25 gímszarvasnak kínál természetes élőhelyet. Mesterségesen 15 ha volierben 30 ezer fácánt, 600 ha vadaskertben 600 vaddisznót és 50 db szarvast nevelünk.

Az erdészet kezelésében 180 ha tófe-

lület van, ez kiegészül a 150 ha-os víztározó területével, ideális lehetőséget kínál a vízivad vadászatoknak.

A vizes élőhely optimális életfeltételt teremt a nagyvadállomány számára is – nem messze innen alakították ki a csiripi 400 ha-os vaddisznós kertünket és fácánosi 50 ha-os szarvasfarmot.

Vadfeldolgozó:

Évente 200–300 ezer db szárnyas apróvadat dolgoz fel üzemünk. Nagyvad-

feldolgozáshoz az alapanyagot saját cégünk és az egész ország területét behálózó mintegy 86 felvásárlótelepünk biztosítja.

Nagyvadfelvásárlás 900–1000 to/év.

Nagyvadfeldolgozás:

– Szőrös-bőrös nagyvad átvétele, kereskedelmi minősítés.

– Az azonosítást biztosító adatok rögzítése számítógépen.

– Állatorvosi vizsgálat (emberi fogyasztásra alkalmas vagy nem).

– Előhűtés +4 °C-on.

– Nyúzás.

– Másodlagos húsvizsgálat.

– Darabolás: csontos termék, csont nélküli termék.

– Csomagolás:

fagyasztott késztermék (2 év lejáratú idő)

friss késztermék (21 nap lejáratú idő)

– Hűtés:

fagyasztott késztermék –22 °C

friss késztermék +4 °C

A termékek 80%-át exportálják, 20%-át belföldön értékesítik. A belföldi piac folyamatos bővítését tervezik. Termékeik legnagyobb részét német piacon értékesítik, de szállítanak Olaszországba, Belgiumba, Ausztriába, sőt Japánba is.

Sárvíz-völgye Tájvédelmi Körzet:

A mozaikos jellegű Sárvíz-völgye Tájvédelmi Körzet. Táctól mintegy 20 km hosszban nyúlik el a völgyben Sárszentagotáig. A védett terület kiterjedése: 3650 ha, ebből fokozottan védett 157 ha.

A tájvédelmi körzet legértékesebb botanikai értékei a szikes és sztyepptársulásokhoz kapcsolhatók. Külön kiemelhetők az ürmös szikespuszta rétet és a zárt homoki réttársulások. Az eddigi botanikai kutatások alapján 25 védett, illetve fokozottan védett növényfaj előfordulása bizonyított. Itt található Fejér megye legnagyobb, fokozottan védett pókbangó állománya, de legalább ilyen értéket képviselnek a poloskaszagú kosborok is, melyek összállománya a százezres nagyságrendet is meghaladja.

A tájvédelmi körzet élőhelyeinek megőrzése, fenntartása a természetvédelem kiemelt feladata, hiszen az ország egyik legjelentősebb agrárvidékén keresztül húzódó Sárvíz-völgye jelenti az ökológiai kapcsolatot a Dunántúli-középhegység és a Duna között, biztosítva ezzel a növény- és állatvilág szabad mozgását az emberi tevékenység által annyira átalakított Mezőföldön át.

Vadászat Soponyán

Hideg, viharos téli reggelen gyülekezett mintegy 30 puskás a soponyai vadászháznál, hogy résztvegyen a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság által rendezett vadászon, a Kálóz-Soponya között elterülő apróvadás területen.

A vendégvadászok a soproni erdészeti egyetem tanári karából, az Erdei Melléktermék Vállalat és az OEF dolgozóiból kerültek ki. Jankó János igazgató üdvözölte a vendégeket, röviden ismertette a vadászat rendjét, és az eligazítás után a társaság elindult a néhány km-nyire fekvő Kálóz község határa felé, az első nyúlhajtás megindulási vonalához.

Tehergépkocsin utazva – mint ahogy ilyenkor szokás – folyt a vita a várható eredményről, figyelembe véve az igen erős szelet, latolgatva az egyéni formát, a lőszer minőségét, a vadászszerecensét, mert mit tudni, milyen lesz az eredmény, és esetleg szükség lehet a kedvezőtlenül ható tényezőkhöz.

re való hivatkozás a „megmagyarázás” során...

Folyt az egymást ugratás és cívódás, amikor a gépkocsi a tsz. géptelege mellett a kőkeményre fagyott, hepe-hupás úton haladt, s az előbb még széthúzó társaság egymásra borulva várta a kocsi fenekén helyzetének jobbra fordulását.

Az első hajtás kb. 4 km hosszúságú fronttal, hajtóvonallal és több száz méter hosszú jobb- és balszárnnyal indult.

A nyúl az erős szél következtében inkább még a száron álló kukoricában és mélyforgatott szántóterületen tartózkodott. A takarás nélküli területen egy-egy mezővédő erdősáv, erdőfoltocska vagy éppen szalmakazal oázisként hatott a szél ellen néhány percre a puskásoknak és hajtóknak egyaránt.

A puskák a területnek megfelelően váltakozó erősséggel szóltak, voltak, akik már a hajtás elején a kukoricában szép eredményt értek el, csaknem a napi fejadagjukat meg-

lőtték. Az erős szél valóban megnehezítette a lövést, nagyon kellett ügyelni „az előretartásra”, különösen annak, aki apró, 10-es sörétet használt, és bizony ámulva nézhetett a biztosra vett nyula után, amely fittyet hányva a lövésnek, a szél szárnyán tavaporzott.

Így aztán megbabonázott nyulak és komikus helyzetek is adódtak, melyek egyben ötletet is adtak – pl. az Erdei Melléktermék Vállalat részére –, hogyan lehetne a nyúlállomány apasztása nélkül profilírozni a nyúlász-termelést...

A jó szervezésnek köszönhető, hogy a hosszú hajtóvonal egyenletesen haladt, Rósenberg Pál fővadász ló hátáról irányította a derékhadat, így zsák seholy nem képződött, s elszakadás sem történt. A vadászati személyzet a szárnyakat is tervszerűen vezette, a puskások és hajtók fegyvelmezett viselkedése is hozzájárult, hogy a zárás mind a két hajtás esetében kifogástalanul történt.

Már sötétedett, amikor a kürt a vadászat befejezését jelezte. A vadászat eredménye, a termelési tevékenység szempontjából tekintve az időjárás okozta nehézség ellenére is kielégítőnek mondható, 324 db nyúl, 22 db fácán és 1 db róka esett.

Kedvezőbb idő esetén bizonyára nagyobb területekre is lehetett volna számítani. A töltényfelhasználás is a megadott kereten belül maradt.

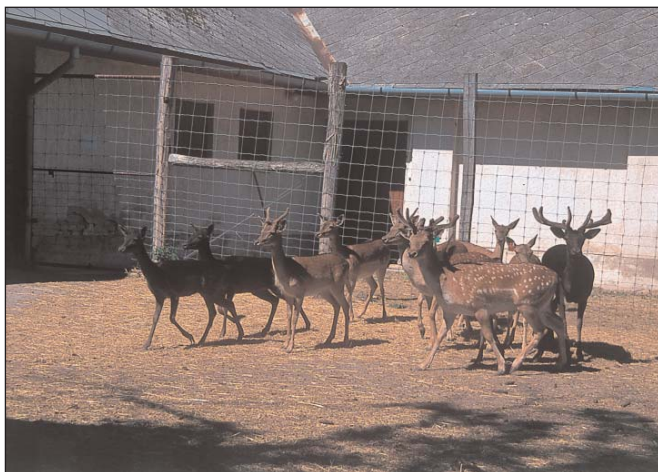
A napnak igen szép befejező része volt az este, a tábortűznél szakszerűen és vadászetika szempontjából kifogástalanul elkészített teríték megtekintése. A fővadász jelentette a vadászat eredményét, majd a vadászok megszemléltek a díszesen felsorakoztatott terítéket, megadva végtisztességét.

Soponya, magyar falu, Székes Fejér vmegyében, a Sárviz csatornánál 162 kath., 1283 ref., 2 evang., 9 zsidó lak. Ref. anyaeckklézsia. Róna határa termékeny. Sok rét és legelő. Szőlős kertek. Virágzó nemesített birka tenyésztés. F. u. gr. Zichy János örökösei. Fejérvárhoz 2 óra.

Tácz, magyar falu, Székes-Fejér vmegyében, a Sárviz csatornájánál: 166 kath., 513 ref. lak. ref. anyaeckklézsiaival, sok legelővel, gazdag határral s nemes birka tenyésztéssel. A csatorna ásása alkalmával itt több kövekre, koporsókra, s római elméekre találtak. F. u. gr. Zichy János örökösei. Ut. p. Sár-Keresztur.

4. Intenzív nagyvadgazdálkodás az Észak-Mezőföldön

A több, mint 20 éve üzemelő nagy területű (650–1200 ha) váli, fehérvárcturgói, tímári és a tavaly elkészült vérti félintenzív vadászterjeinkben minden hazánkban vadászható nagyvad faj megtalálható. A kertekben lévő gímszarvasállomány vérfelújítása, az exkluzív, nagyobb agancssúlyú (11–12 kg felett) bikák iránt megnövekedett vadászati igények kielégítése miatt fontos feladatként jelentkezik a kiváló genetikájú új gímállományok fokozatos betelepítése.

A vadaskertek további eredményes működtetéséhez jó genetikai adottságú, ellenőrzött, kiváló tulajdonságú tenyészállatot hivatott elérhetővé tenni az 1995-ben létesített martonvásári intenzív gímszarvas tenyésztő kert.

A farmi szarvas tenyésztés országos méretű, önálló ágazatként való elterjesz-

tése jövőtehetetlen károkat okozna a magyar vadászat hírnevének, várhatóan jelentősen csökkenne a vadászati turizmus és az ehhez kapcsolódó, nem elhanyagolható nagyságrendű devizabevétel is, amit – ismerve a piaci lehetőségeket – nem tudna pótolni az állattenyésztésszerű gím-

tartásból származó húsrábevitel, nem beszélve a vadgazdálkodáshoz, vadászturizmushoz kapcsolódó munkalehetőségek várható drasztikus csökkenéséről.

A kert felosztása a 4 db tenyészkertről, 4 db bikakertről, 2 db borjúkertről, 3 db tartalékkertről, illetve a kezelőépülethez közvetlenül kapcsolódó karanténkertek (K1–3) kialakításával történt, s a valamennyi felsorolt kert kapukkal kapcsolódik a kezelőépülethez vezető terelőfolyosóhoz. Mindegyik kertről felszerelték az állatok évi ellátásához, megfigyeléséhez, esetleg egyedi immobilizálásához szükséges berendezéssel (kombinált etető, itatóvályú, dagonya stb.).

Bőgéskor a tenyészkeretekbe csoportosított tehén (15–20 tehén) mellé betesznek a kiszemelt egy-egy db kiváló paraméterekkel rendelkező tenyészbikát, majd 3 héttel később, az esetleg később ivarzó tehén miatt, ha kondíciója indokolja, lecserélik a következő 21 napra a hasonlóan jó minőségű tartalék-bikával, amelyet ezután visszahelyeznek a bikakeretbe.

Martonvásár, gímszarvas tenyésztőtelep:

A VADEX gazdasági érdekeit és a magyar vadgazdálkodás érdekeit egyaránt szolgálva úgy vélik, hogy a martonvásári intenzív gímszarvas tenyésztőtelep – különösen az első idős korosztály beérését követően (2003 után) – nagy szerepet fog betölteni vadgazdálkodásukban, ill. a gímszarvas génmegőrzése és a vadas-

Martonvásár, német-magyar-tót m.-város, Székes-Fejér vmegyében, 1557 kath., 23 ref., 14 evang., 9 zsidó lak. Fekszik a fehérvári országutban Budához 4 órányira. Kath. paroch. szent egyház. Nagy vendégfogadó. Postahivatal. Ékesíti az uraság kastélya, mellyhez nagy kiterjedésű gyönyörű angol kert tartozik, egy pataktól át-metszve. Igen szép fekvésű szántóföldjei sikeres búzát teremnek; szőlőhegye kissé távol esik; rétjei kövérek; az uraság a juhnemesítésben messze haladt, s általjában igen jól elrendelt okszerű gazdálkodást folytat. F. u. gr. Brunsvik Ferencz örökösei.

kerti vadgazdálkodás, valamint az ehhez vérfressítésként kapcsolódó intenzív zárttéri szarvastenyésztés szempontjából, amelyek jelentősége

az EU-csatlakozáshoz közeledve várhatóan növekedni fog, értékes tapasztalatokkal szolgálhat az egész szakma számára.

A váli vadaskert története

A Váli-völgyben kiemelkedő Pogányvár környékét már a kelták és rómaiak is lakták, amit a talált tárgyak, szerszámok, urnák bizonyítanak.

A honfoglalás után Fejér megye az Árpád-család birtoka volt. Vál község nevét Árpád vezér Vál nevű unokájától kapta. Erdővel borított terület volt a vidék, amely a vadászaton kívül még a tűzifanyerést szolgálta.

Vál, magyar m. v. Fehér vmegyében, szőlőhegyek s erdők közé szorított kies völgyben, 2038 kath., 613 ref. lakossal, kath. és ref. anyateplomokkal. Szép urasági kastély és kert. Vizimalmok. Dombos határa sikeres búzát, tágas szőlőhegye híres fejei bort terem. Birja az Ürményi nemzetség. Ut. post. Márton-vásárhoz északra 1¼ óra.

Az Árpád-háziak után különböző birtokosok kezében volt a terület. A török uralom alatt őrhely volt Válon. 1579-ben Jakasits győri várkapitányé, majd 1637-től a jezsuitáké volt.

1775-ben Mária Terézia Ürményi József státuszminiszternek adományozta. Ekkor indult komolyabb fejlődésnek a község és vidéke. Mezővárossá, majd járási székhellyé

lett Vál. Megépült a jelenleg is még álló erdészház, és a környéken az akkori követelményeknek megfelelő erdőgazdálkodást folytattak. Új erdőket telepítettek, amelyek csak részben fedték a jelenlegi erdőterületet.

1878-ban az egész község a Dreher-család birtoka lett. Az 1920-as és 30-as években nagyarányú erdőtelepítést végzett az uradalom, komoly anyagi fedezetet nyújtottak a telepítéshez és az erdőápolási, művelési munkálatokhoz.

Fónagy István erdőmérnök nevéhez fűződik az új erdők létesítése, aki több évtizedig állt a Dreher-uradalom szolgálatában. Az erdősítéseket nagy gondtal és lelkiismerettel végezték, melynek nyomai még ma is láthatók.

Kitűnő nyiladékrendszert alakítottak ki, ami úgy erdő-, mint vadgazdálkodás szempontjából jól bevált, rendeltetésének megfelelően.

Az erdő bejáratánál feszik a Vajda János költőről elnevezett emlékmúzeum és erdészház. Vajda János – akinek édesapja Vajda Endre főerdész volt – gyermekéveit a váli erdészházban töltötte.

Vajda János

A vaáli erdőben

*Odabenn a mély vadonban,
A csalános ibarosban,
Félreeső völgy ölében,
Sűrű árnyak enyhelyében;*

*Ob milyen jó volna ottan,
Abban a kis házikóban,
Élmi, éldegélmi szépen,
Békességben, csöndességben!...*

*Nem törödni a világgal,
A világ ezer bajával.
Meggondolni háborítlan;
Ami immár közelebb van...*

*Illatos hegy oldalában,
A tavaszi napsugárban,
Nézni illanó felbőkbbe,
Múlt időkbbe, jövőndőkbbe...*

*És azután, utóvégre,
Észrevétlenül, megértve,
Lebullani önmagától
A kiszáradt életfárról...*

*S ismeretlen sírgödörbe'
Elalunni mindörökre...
S ott egyebet mit sem tenni,
Csak pihenni, csak pihenni...*

Baráti találkozó

Fotó: Detrich Miklós

Az utóbbi években valamennyi vándorgyűlés szervezésekor órákat elemzi a vendéglátó és az egyesület elnöksége a költségsökkentő lehetőségeket. S ilyenkor kiderül, hogy az igazán nagy tétel a sátor, ahol el kell helyezni a 7–800 résztvevőt, színpadot, kiszolgáló személyzetet. Azután rövid szóváltást követően megegyezés születik, hogy a sátonál nincs jobb megoldás. És valóban nincs.

Most is oly kényelmesen fértek el a résztvevők, hogy a szokásos egymáshoz mászkálás is kényelmesen történhetett. Jó ötlet volt az egyes cégektől jövőket az asztaloknál számokkal jelzeten egyben tartani (a kítűző adott egyértelmű eligazítást), azután ki-ki mehetett kedvére a cimborájához.

Káldy József elnök úr köszöntötte a megjelenteket.

Mivel a többnyire hosszadalmasra si-

keredett főitkari beszámoló a közgyűlésen elmaradt, az elnök röviden összefoglalta az elmúlt év eseményeit, történéseit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves vendégeink!

Kedves Házigazdák!

Székesfehérvár alapjait Géza fejedelem vetet meg. 972-től számítják a város alapításának idejét.

Ma is jól ismert új-latin nevét – Alba Régia – a magyar középkor idején kapta, s jelentése a keleti nomád népek hagyományát őrzi, amely szerint a fehér szó a „század” „uralkodó” várost illetőleg népet jelölte.

Ezen a környéken volt a honfoglaló Árpád vezérnek és fejedelmi törzsének első szálláshelye, és itt alakult ki az állami szervezet első központja, székhelye.

E rangos múlt után ma egy rangos szakmai bemutató végén, a baráti találkozó köszöntésekor tisztelettel hajtok fejet Balsay Miklós vezérigazgató úrnak és csapatának ezért a kiemelkedően jól sikerült mai napért.

Jó érzés itt ma vendégnek lenni. Hisz mindenhol és mindenben érezhető a barátság, a remek légkör, a szakmaiság, az odafigyelés.

Egyesületünk 4 éves programjában is fontos helyen szerepel az egyesületi összetartozás erősítése. Úgy gondolom, hogy vándorgyűléseink, a több száz fős találkozások mind-mind ezt az ügyet szolgálják.

A székesfehérvári vándorgyűléssel az elnökségi munka félidejéhez értünk.

Engedjétek meg, hogy ezen időszak egy-két kiemelkedő eseményéről szóljak:

– Közös összefogás eredményeként

sikerült elérni, hogy a parlament a költségvetés végszavazásakor a közcélú támogatást 1 milliárd Ft-ra, a parkerdei támogatást 205 millió Ft-ra emelte. Célünk, hogy a ciklus végére az erdészet költségvetési támogatási szintje elérje az FVM tárca költségvetésének 5%-át.

– Örvendetes együttműködés alakult ki az egyesületünk kezdeményezésére a kapcsolatunkban lévő szervezetekkel. A meghirdetett együttgondolkodás a Parlament Mezőgazdasági Bizottsága Erdészeti Albizottsága, az ÁPV Rt. Agrárgazdasági Ügyvezetősége, az FVM Erdészeti Hivatala, a PM Agrártudományos Akadémia Agrárosztálya és Erdészeti Bizottsága, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete, a Soproni Egyetem Hallgatói Önkormányzata, a Környezetvédelmi Minisztérium és egyesületünk között alakult ki a legaktívabban. További tizenkét szervezettel állunk kapcsolatban, melyekkel együttműködésünk rendezett és rendszeres.

– Kiadványokkal is igyekszünk segíteni a szakmai színvonal emelkedését. Madas László fordításában, egyesületünk és a Soproni Műhely kiadásában jelent meg a természetközeli erdőgazdálkodás alapműve, Hermann Krutzsch: Erdők megújítása című könyve. Az erdőgazdálkodás természetéhez igazodó, megújítandó gazdálkodásának fontos segítője lehet e könyv.

Másik kiadványunk: Útmutató magán erdőgazdálkodók részére (az erdőgazdálkodás jogszabályi háttere, 1 füzet)

– A vándorgyűlésre frissen kézbevert „A mi nyelvünk”

– Előkészületben az erdészeti emlékhelyek

Az MTA Agrártudományok Osztálya és Egyesületünk rendezésében került sor a Magyar Tudományos Akadémián a Bedő Albert akadémikus születésének 160. évfordulójára összehívott emlékülésre, és az erdőmérnöki kar dékánja által szervezett Erdésznagyjaink arcképcsarnoka sorozatban megjelent Bedő Albert élete és munkássága az OEE támogatásával.

A Millenniumi Vadászati Emlékbizottság kezdeményezésére az FVM Erdészeti Hivatala, a Természetvédelmi Hivatal és az OEE együttes megjelenésével ünnepelték az országban 4 helyen a Madarak és fák napját.

A társadalom igénye az erdővel kapcsolatosan, az erdő faanyagon kívüli szolgáltatásai előtérbe kerültek. Egyesületünkön belül elsősorban az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály koordinálásá-

val folyik a munka az erdőgazdasági részvénytársaságoknál működő iskolákban.

Itt szeretném megköszönni Roland Migende úrnak a sok fáradságot és segítséget, amivel munkánkat támogatja.

Az Erdők Hete rendezvénysorozat megnyitó ünnepségére az MTA nagytermében került sor, a rendezvényen részt vett és felszólalt a program fővédnöke, Glatz Ferenc úr, az MTA elnöke. A rendezvény zárásaként került bemutatásra az Ember és az erdő videofilm Pápai Gábor főszerkesztő szerkesztésében a Vajdahunyad várban.

Sopronban az Erdészeti Múzeumban a 133 éves egyesületet bemutató időszakos kiállítást rendeztünk.

Beindítottuk és működtetjük a régió-értekezlet intézményét. Az ott felvetődött javaslatokat, észrevételeket az illetékesekhez továbbítottuk, illetve lapunkban nyilvánosságra hoztuk.

Az erdészeti dolgozók, idősek, árvák, rászorulóknak támogatására létrehoztuk az Erdészcsillag Alapítványt.

Az Alkotmány utcai székház vissza-

szerezése érdekében működik a székház bizottság, bírósági szakaszban van másodfokon.

Sikerült a taglétszám-csökkenést megállítani. Az elmúlt 2 évben 300 fővel nőtt az OEE létszáma.

Lapunkat, az Erdészeti Lapokat folyamatosan változtatjuk, nyomdai és tartalmi minőségét próbáljuk úgy alakítani, hogy minél több tagtársnak tetszését elnyerje.

Ezekből is jól látható, hogy a Zalaerdő Rt.-nél Nagykanizsán az új elnökség nevében tett ígéretemből jó néhány megvalósult, van még azonban megoldásra váró is.

Ezek az évenkénti találkozások fontosak!!

Fontosak a kézfogások, az eszmecserék, a rendező Részvénytársaság mondanivalói, üzenetei.

A mai napról azt az üzenetet viszem magammal, hogy

“Nem elég elindulni,
de mást is hívni kell!

S csak a hívjon magával,
aki vezetni mer!”

Az OEE elnöksége és tagsága nevében gratulálok a rendezőknek és köszönöm ezt a szép napot.

Balsay Miklós vezérigazgató úr köszöntött a házigazdák nevében.

Hölgyeim és Uraim, Tisztelt Vendégek, Kedves Barátaim!

Most találkozom sok résztvevővel először, ezért a rendezők nevében nagy szeretettel köszöntök mindenkit.

Számunkra igen nagy megtiszteltetés, hogy megrendezhetjük ezt a találkozót, amely utójára 121 évvel ezelőtt, 1879-ben volt Székesfehérvárott.

Az a 7. volt, mert a sorozat 1867-ben kezdődött.

Micsoda múlt! Mint a magyar erdészet!

Mi egy kicsit eltértünk az utóbbi évek gyakorlatától:

Fotó: Vadex Rt.

Egyrészt a 4 szakmai program, Székesfehérvár bemutatása, a baráti találkozó és a szombati ünnepi közgyűlés a millennium jegyében külön hangsúlyt kap, mint ahogy Fehérvár kiemelt szerepet játszott az államalapításkor is.

Másrészt kevesebbet szeretnék beszélni szervezeti ügyeinkről és többet az erdő multifunkcionális szerepéről, az erdész új feladatairól, az ember és az erdő mélyebb kapcsolatáról.

A rendezvény célja:

- Megemlékezés a magyar erdészet 1000 évéről

- A természetvédelem, az erdő- és vadgazdálkodás kapcsolata a térségben erdőfunkciók megismertetésén keresztül

- A VADEX Mezőföldi Rt. bemutatása, helye a környezetében, e vidék életében

- Barátság ápolása

Remélem, hogy az eddig látottak elégitették igényeiteket, gondolatokat ébresztettek, netán vitákat indukáltak. Ez volt a célunk.

A szakmai programok során arra is

törekedtünk, hogy bepillantást nyújtunk a VADEX Mezőföldi Rt. – többtől eltérő – színes tevékenységi körébe. (Ennek részleteit az erről szóló füzetben mindenki megtalálja.)

Azt gondolom, hogy minden helyszínen munkatársaim őszintén beszéltek, bemutatták a feladatokat, az alkalmazott – sokszor speciális – megoldásokat, gyakorlatot.

A szakmai programokról röviden:

I. Az erdő védelmi és közjóléti funkcióinak érvényesülése a Velencei-tó térségében

Kiemelt üdülő övezet: természetvédelem, üdülés, pihenés, az erdő talaj-, vízvédelmi és közjóléti rendeltetése részben egymástól elkülönülve, de egymást erősítve működik.

Komplex szemlélet és gyakorlat, prioritások.

II. Természetszerű erdőgazdálkodás a Kelet-Bakonyban

Ideális termőhelyi körülmények között az elsődlegesen fatermesztési rendeltetésű erdők azonos helyen magas szinten tesznek eleget multifunkcionális szerepüknek. Benne a természeti értékek védelmének is. Feltétel: Komplex szemléletű erdőgazdálkodás.

III. Apróvadgazdálkodás és természetvédelem a Sárréten

Természetes (száraz és vizes) élőhelyek fenntartása, fejlesztése szigorú felügyelet = eredményes vadgazdálkodás és természetvédelem.

Vadfeldolgozó üzem, minőség, megbízhatóság, stabil, fizetőképes kapcsolatok.

IV. Intenzív nagyvadgazdálkodás az Észak-Mezőföldön

Gyenge adottságú erdők gazdaságos hasznosítása – vadaskertek. Kiváló genetikai tulajdonságú vadállomány, stabil fizetőképes vendégkör, 20% nyereség-hányad, mezőgazdaság és jó erdők valmentesítése.

A VADEX egyik legfontosabb stratégiai ágazata.

Büszkék vagyunk eredményeinkre, termékeink, szolgáltatásaink, erdőkezelésünk színvonalára, mert itt e vidéken, a tevékenységi körünkben a siker és eredményesség soha nem az adottságokból származott, hanem 100%-ban az emberi igényességből, a tenni- és győzniakarásból, az újra fogékonyságból és a rengeteg munkából.

Persze voltak és vannak buktatók, csalódások, ellendrukkerek, de hitünk, kedvünk, akaratunk, tisztességünk soha nem hagy el minket, mindig elég muníció van tarsolyunkban, és meg fogunk

felelni az új kihívásoknak!

Minket nem az iparvállalatokra kitalált ösztönzők, mutatók hajtának, hanem a jól sikerült erdőszítések, a kiváló vadásztrófeák és terítékek, a táj arculatformáló alkotótevékenységünk, a kiváló vadhüstermek és vadászataink nemzetközileg is elismert színvonala – tehát saját belső tüzünk és sikereink éltetnek!

Rendre bizonyítjuk, hogy az – egyedül nálunk – egyre növekvő mértékben veszteséges erdőkezelési tevékenység (fakitermelés, erdőfelújítás szaldója), valamint a hazai élelmiszeripari válság ellenére a VADEX Mezőföldi Rt. fejlődik, eleget tesz a térségben ráháruló és maga elé tűzött feladatoknak, megfelel a tulajdonosok kívánságainak.

Mi úgy gondoljuk, hogy az erdőről az erdészeknek (törvényalkotóknak, tervezőknek, felügyelőknek, erdőgazdálkodóknak) kell gondoskodni. Jó néhány szomorú példát lehet sorolni (sajnos helyet is) a „gólya- és sólyomfészkes” magárahagyott, oktalanul és ok nélkül védett, teljesen tönkrement erdőkről, amelyekben már sem fészkek, sem fa, sem lágyszárú értékes növényzet nincs.

EU-csatlakozás – a környezetvédelem legfőbb hiányosság

Itt nálunk a megyei folyók, a levegő szennyezettsége néhol elképesztő mértékű, és semmi nem történik. Csend van. De ha mi kivágunk 22 db túltartott, üzemterv szerint kitermelésre előírt fát, tele van vele a sajtó!

Az élő természeti környezet legfontosabb eleme az erdő. Területe nő, jó kezében van (legalábbis az állami), amíg az erdészeknél van.

Nem ezzel kell foglalkozni, hanem a többivel!

A szennyező források feltárásával, megszüntetésével, ha kell, büntetésekkel. Itt kellene keménykedni az illetékeseknek!

Az erdésznek pedig nem csendben, utólag kell magyarázkodnia. Gyengék vagyunk. Nem kezdeményezünk, nem tudjuk időben értelmesen elmondani, mit akarunk.

Teljesen egyértelmű és bizonyított, hogy a világon szerte elismert hazai

képzési és erdőgazdálkodási gyakorlat és a komplex szemléletű erdész szakember teszi képessé az erdőt a többcélú funkció kifejtésére, és ugyanez az erdész szakember teszi képessé az embert is annak védelmére, ésszerű használatára. Az általa irányított erdei iskolai oktatás és bemutatás, a tömegekkel való folyamatos kapcsolat és kommunikáció szükséges ahhoz, hogy az emberekben kialakítsa és valós gyakorlattá tegye a természet, az erdő szeretetét, védelmét, mely által az egyén is egyre jobban igényli azok közelségét, a benne való tartózkodás létszükségletévé válik. A legfontosabb dolog ezután történik: belép az erdő 4. fő funkciója, amely a lélekre hat, a legszélesebb dimenzióban működve az ember és az erdő közötti kapcsolaton keresztül megadja az élet igazi értelmét. Ezt akartuk beindítani a Hosszú-kígyósi Erdei Szentély létesítésével, amelyet terveink szerint több is fog követni.

Itt egy tölgyfakereszt áll a hozzá vezető erdei út mellett, s remélhető, hogy sokezer turista pihen meg, s olvassa a szöveget, melyből erőt vehetünk valamennyien.

Kívánom, hogy érezték jól magatokat, legyen emlékezetes ez a két nap!

— o —

És a résztvevők nagyon jól érezték magukat. Hideg volt a sör, finom a vacsora, és a műsor is nagyszerűen változatos. Hallhattuk a Los Andinos együttest, akik dél-amerikai zenét játszottak, láthattuk a Felicita táncegyüttest, és a komolyzenét igénylőknek is jutott egy-egy ária *Noe, Judit* és *Fátrai János* előadásában.

A fotópályázat, melyből a szakmai zsűri közel félszáz alkotást tartott érdemesnek kinagyítani, tényleges színfoltja volt a sábornak. Köszönet illeti Szekeres Györgyöt, a VERGA Rt. vezérigazgató-helyettesét a technikai kivitelezésben nyújtott segítségéért.

Közgyűlés

A Vándorgyűlés jelmondata, „Az erdők védelme önmagunk védelme!” fogadta a résztvevőket.

A jelmondat kettős tartalmat üzent. Egyfelől az emberiséget figyelmezteti az esztelen erdőirtásra, másfelől az erdészeknek jelzésértékű, hogy az utóbbi időben ért támadásokat csak az erdők szakszertű védelmével, munkálkodással és összefogással tudjuk kivédeni.

Mondhatjuk, megtelt a Vörösmarty Színház, miután a polgármesteri fogadás és köszöntő után a rezesbanda zenéjére és a mazsoretáncosok kíséretében átvonultunk a színházba.

Mint említettem, a mostani forgatókönyv merőben eltért az eddig megszokottaktól. Jóval könnyedébb, s éppen ezért elviselhetőbb volt a délelőtt, mint máskor. Bizonyítja ezt, hogy a szünet után sem ment el csak egy-két távollakó.

A Himnuszt a Teleki Blanka Gimnázium vegyeskara énekelte, majd **Káldy József elnök tartotta ünnepi beszédét.**

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves vendégeink! Kedves ünnepelő közönség!

Az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége nevében tisztelettel és meleg barátsággal köszöntöm államiságunk ezeréves évfordulóján Vándorgyűlésünkön e szép erdészünnepen megjelent valamennyi kedves jelenlévőt.

Ez a mai ünnepi küldöttközgyűlés, mint látható, nem a megszokott forgatókönyv szerint zajlik. A rendezőkkel, a Vadex Rt. vezetőivel úgy gondoltuk, hogy más ruhába öltöztetve jelenünk meg, rangot, méltóságot adva szakmánknak.

Így az elnöki köszöntő és a rövid beszéd se a megszokott.

„...haza, nemzet és nyelv, három egymástól válthatatlan dolog, s ki ez utolsóért nem buzog, a két elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog!” – írja Kölcsey.

Egy nép gazdasági élete szakadatlanul változik, fejlődik, s ennek függvényeképpen fejlődik társadalmi és politikai rendszere, intézményei műveltsége és egész gondolkodásmódja.

A nyelv társadalmi termék és az a rendeltetése, hogy egy adott társadalomban mindenkor alkalmas eszköz

legyen a gondolatok kicserélésére, a kívánságok és az érzelmek megfogalmazására, sőt fejlettebb fokon rögzítésére.

A magyar nyelv története minden korban összefüggött azokkal a gazdasági, társadalmi és működésbeli változásokkal, amelyeken a magyar nép átment, és tükröződnek benne azok a fontos politikai események is, amelyek sorsának irányításába a történelem folyamán beleszóltak.

Gazdasági fejlődése során egy nép új munkaeszközökkel, munkafolyamatokkal, eljárásokkal ismerkedik meg, míg

mások elavulnak, időszerűtlenné válnak.

A társadalmi átalakulás új intézményeket hoz létre, míg előzőek feledésbe mennek. Az egyre magasabbra lendülő műveltség igen sok új fogalom ismeretét hozza magával.

Az új fogalmakat, tárgyakat, eljárásokat, cselekvéseket meg kell nevezni. Ezért a szókincs közvetlenül követi és tükrözi mindazokat az átalakulásokat, amelyekben egy nép története során átment.

A mindenkori szókészlet hű képét adja a nép műveltségének, anyagi és szellemi fejlettségének, mert ezen a ponton a nyelv és a társadalom története a legközvetlenebbül összefügg.

A magyar nyelv a messzi múltban gyökerezik. Sajátos módon fejlődött ki és szerkezete oly régi időkből ered, amikor a ma beszélt európai nyelvek még nem is léteztek. Olyan nyelv, amelyik önmagában, következetesen és szilárdan fejlődött, és amelyben mély logika rejlik, párosulva az erdő és a hangzás alkalmazkodóképességével és rugalmasságával. Olyan, mint egy egyetlen darabból álló terméskő, amin az idők viharai még csak karcot sem ejtettek. Nem naptár ez, amely a korok változásaihoz alkalmazkodik. De nincs is szükség erre: nem vesz kölcsön, nem ad senkinek, de nem is vesz el senkitől. Ez a nyelv a legrégebb és legdicsőségesebb emlékei a nemzeti önállóságnak és szellemi függetlenségnek.

Semmi sem jellemző annyira egy nyelvre, mint sajátos hangzása. Olyan ez, mint a virág illata, a bor zamata, a zománc, az opál tüze. Megismerni róla a nyelvet már messziről, mikor a szót még nem is értjük. Minden nyelvnek megvan a maga hangszíne, tempója, ritmusa, dallama, egyszóval zenéje.

A magyarét egyre többen fűjják hamisan.

Tudjuk, a leírt betűnek majd minden nyelvben más a hangértéke. Ma-napság egyre sűrűbben hallani a magyar beszédben egy-egy betűnek más nyelvből kölcsönvett hangértékét. De nemcsak egyes hangot veszünk át, hanem más nyelvek ritmusa, hangsúlya, dallamvonala kifejezései is beszívárognak. A latin műveltséget fitogtató idegen szavak használata mellett beszédünkbe sokszor keverednek angol szavak, kifejezések is. Sajnos ez ma oly divatos. Egyszóval megváltozott a beszéd zenéje. Egy idegen nyelv zenei

Fotók: Detrich Miklós

elemei keveredtek a magyarba. Mint ha borba sört kevernének vagy málnaszörpöt.

Általában minél feljebb hágunk a társadalmi ranglétrán, annál magyartalanabb kiejtésre találunk, tisztelet a kivételnek. A magyar társadalomtörténet természetes következménye ez. Normális fejlődésű nemzetben a legelőkelőbb és legműveltebb körök beszéde a legszebb. Azt utánozza mindenki. Nálunk, fájdalom, nem így van. Sok ember az idegen nyelvtudás kedvéért elhanyagolja anyanyelvét, magyar kiejtése megrontja az őt utánozó, feltörekvő rétegeket is. Értelmi fejlettségétől egyrészt joggal várhatjuk, hogy gyorsan felismeri az ügy jelentőségét, másrészt nyelvérzéke és gyakorlottsága megkönnyíti elbetegült magyar kiejtése meggyógyítását, harmadrészt a trágárkodás megvetését, elítélését, az attól való elzárkózást, csak meg legyen rá az akarata.

Egy német író odáig megy, hogy az első világháború elvesztéséért a német vezető államférfiak hiányos beszélőképességét okolja, szemben az angolok és franciák fejlett beszédkultúrájával. Minden túlzás mellett van ebben valami igazság, s ha a mai államokat nézzük, látnunk kell, hogy még soha a világtörténetben nem volt ekkora szerepe az élő szónak, mint ma.

A beszédkultúra tehát a létfenntartás egyik eszköze lett, s ez talán ráébredési fontosságára azokat is, akiknek a tisztán kulturális vagy művészeti oldala iránt kevés az érzékük. Csak röviden említem, hogy nyelvünk sajátos

hangrendszere kötelező hangszerelése az egész magyar költészetnek. Ha nyelvünk harangszavát repedt fazékká engedjük zülleni, ne csodálkozzunk, ha senki sem hallgat ránk, és elmerülünk a népek tengerében. A hibás kiejtésnek több oka van. Egyik egyszerűen a fogyatékos nyelvtudás.

Ha idegen nyelvről van szó, természetesnek vesszük, hogy fogyatékos kiejtés csak féltudás! Miért nem természetes az a magyarnál is? Aki magyarul akar beszélni, tanulja meg a kiejtést.

Az idegen nyelvekről nem mondhatunk le. Sőt arra kell törekednünk, hogy legalább egyet minden művelt magyar tökéletesen tudjon. De használjuk fel idegen nyelvtudásunkat arra, hogy vele magyar nyelvtudásunk nyerjen, ne veszítsen. Az idegen nyelvvel párhuzamosan tanuljuk újra a magyart. Vegyük számba minden zenei eltérését, s menél jobban elsajátítjuk az idegen nyelv kiejtését, annál tudatosabbá tehetjük a magyart. Akkor nem rontjuk vele magyar tudásunkat, hanem megerősítjük. Régi igazság, hogy anyanyelvét is jobban tudja, aki még egy nyelven tud.

Két vagy több eltérő hangrendszerű nyelv tudása oly feszült figyelmet, folytonos éberséget kíván, hogy nem csoda, ha sokan belefáradnak, és feláldozzák magyar kiejtésüket az idegen kedvéért. Ők azonban egy tál lencséért odaadják napi örökségüket.

Mielőtt tehát arra törekszünk, hogy az angolt angolosan, a németet németesen beszéljük: próbáljuk a magyart magyarosan, minden idegen mellékíz nélkül beszélni. A magyar kiejtést is ta-

nulni kell, még született magyarnak is. Ha nem csiszolja, újítja folytonosan, berozsdásodik. Ha valaki elhatározza, hogy megtanulja a helyes magyar kiejtést, csak idő és szorgalom kérdése. Bizonyos, hogy aki nem kapta örökségül, kemény munkával kell megszereznie. A megtartása sem kisebb munkát jelent. Aki erre elszánja magát, kell, hogy ezt a nyelvet minden másnál jobban szeresse. Hogy inkább szégyellje a magyar, mint az angol kiejtése hibáját. Minden kimondott szóban a nemzetért való testi kiállást is kell éreznie. Odáig kell jutnia, hogy nyelvtani hibát, idegenszerűséget, minden rosszul kiejtett szót árulásnak érezzen. Felelősségérzet kell ehhez, a nemzeti öntudatnak felfokozása.

Felemás beszéd, felemás lélek jele. Hozzuk rendbe előbb a beszéd, a kiejtés lelki alapját. Akkor szinte magától megjavul a kiejtésünk. Többé-kevésbé mindnyájan hibázunk a beszédben, mert több-kevesebb fogyatékoság mindnyájunk belső magyarságában akad. A magyarságot ma senkinek sem teszik készen a bölcsőjébe. Mindenkinek meg kell dolgoznia érte. Intsük-tanítsuk egymást szeretettel, félretéve egyéni hiúságot, vélt jobban tudást, semmi egyebet nem tartva szem előtt, mint anyanyelvünk megőrzését, védelmét és ápolását. A nyelv milliók alkotása, s akkor él igazán, ha mennél többen élnek vele tudatosan.

Bessenyei gondolataival zárom ünnepi mondandómat:

„...soha a földnek golyóbisán egy nemzet sem tehetette addig magáévá a bölcsességet, mélységet, valameddig a tudományokat a maga anyanyelvébe bé nem húzta. Minden nemzet a maga nyelvén lett tudós, de idegenben sohasem.”

A kultúrműsorban hallhattuk Szabó Gyula Kosuth-díjas kiváló művész tolmácsolásában Wass Albert Üzenet haza és Vörösmarty Mihály Fóti dal című versét. Operaáriákat Fodor Gabriella és Fátrai János énekelt Kallainé Gustchar Ágnes zongorakíséretével. Az Alba Regia táncgyűttes szatmári táncokat adott elő.

Koloszár József rektor úr mondott beszédet 1000 év a magyar erdőgazdálkodásban címmel.

Fotó: Detrich Miklós

Ha egy előadó ilyen megtisztelő feladatra vállalkozik 15 percben, akkor alapvetően két módszer között választhat.

Megpróbálkozhat avval, hogy időrendben felsorol mindent, amit egy év ezred történéseiről elolvasott, vagy önkényesen kiragad néhány általa fontosnak vélt momentumot, és azokat elemzi.

Miután egyik megoldás sem tökéletes, én egy harmadik módszert választok, ez pedig nem más, mint a kettő ötvözete, vállalva a sikertelenség kockázatát.

Előadásom első részében a magyar erdők és azok használatával kapcsolatos változásokat sorolom fel, majd mondanodom második részében a magyar erdőgazdálkodás jelenlegi helyzetét elemzem a 1000 éves múlt függvényében.

Mind történelmi, mind pedig a mai Magyarország erdőterületének változásáról csak a XIX. század elejétől rendelkezünk megközelítően pontos adatokkal.

Tudományos feltételezések szerint az ország mai területét a honfoglalás idején 6–7 millió ha erdő borította, körülbelül annyi, mint a történelmi Magyarország egész területét a XX. század elején.

Az erdőterület folyamatos csökkenésének oka a történelmi Magyarország különböző területein különböző okok miatt következik be.

Míg a mai területen, amely az idők folyamán a Kárpát-medence éléstárává vált, a mezőgazdaság területnyerése érdekében az erdőt egyszerűen kiirtják, addig a Kárpátokban és Erdélyben az ipar és bányászat felfogyasztása okozza az erdőterület rohamos fogyását.

A XIII–XIV. században indult meg az erdők nagyarányú irtása, illetve fokozott igénybevétele. A tatárjárás után német és kun telepések lépik el az országot, letelepedésük érdekében irtják az erdőt, ún. irtványfalvak keletkeznek.

Ugyanebben az időszakban lendül fel az érc- és sóbányászat, a kohászat, így a bányák és kohók környékéről rohamosan fogynak az erdők. Ez a fogyás olyan aggasztó méreteket ölt, hogy Zsigmond király 1426-ban kiadja az erdők használatát szabályozó első rendeletet. Ennek lényege az, hogy a zólyomi ólombányák környékén az erdők nem kerülhetnek más művelési ágba.

A török elleni háború idején a várak környékén nagy az erdőirtás, majd a török uralom után a falvak újjáépítése igényel rengeteg faanyagot. Az időközben hozott erdőt védő intézkedések, mint pl. a térszakozás és felújítási kötelezettség elrendelése némileg lassítják, de megállítani nem tudják az erdőterület fogyását és az erdők minőségi romlását.

A XVIII. században ismét rohamosan fogyni kezdenek az erdők, s ez már elmentes a katonai érdekekkel is. A Főhaditanács nyomására 1754-ben az állam az erdők gondozását a közügyek szintjére emeli, majd Mária Terézia 1796-ban kiadja Magyarország első erdőrendtartását. A rendtartás elrendeli az erdők területének felmérését, a fahasználat szabályozását és az erdőfelújítás kötelezettségét. Ez a magánbirtokosok számára csak ajánlás, de a szabad királyi városok részére már parancs.

Európa, s így Magyarország erdeire a legnagyobb csapást a XIX. században

kezdődő, hatalmas méreteket öltő vasútépítés és szénbányászat jelentik.

A történelmi Magyarország erdőterülete még mindig jelentős, így a hazai szükségletek bőséges fedezése mellett lehetőség nyílik nagy mennyiségű faanyag exportjára is. A fakitermelés minden eddiginél nagyobb méreteket ölt, s különösen a magánerdők területe csökken jelentősen. Ha hinni lehet a korabeli felméréseknek, a történelmi Magyarország erdőterülete 1830 és 1915 között 8,2 millió ha-ról 7,2 millió ha-ra csökkent úgy, hogy a mai Magyarország területén az erdőterület gyakorlatilag változatlan maradt (1,1 millió ha).

Az államnak a magánerdők kezelésébe továbbra sincs beleszólása, viszont az állami, akkori nevén a korlátozott közforgalmi erdők érdekében megszületik az 1879. évi erdőtörvény. A törvény az állami erdők felügyeletét a Földművelésügyi Minisztérium hatáskörébe helyezi, kialakítja az igazgatási formát, amely napjainkig sem változott sokat, országos erdészeti főhatóság, erdőigazgatóság, erdőgondnokság.

Az államerdészet vezetője ebben az időszakban államtitkári rangban *Bedő Albert*, aki a legnagyobb érdemeket szerzi az európai színvonalú magyar erdőgazdálkodás kialakításában. Élénjárók még a magyar erdőgazdálkodás fejlesztésében a Selmezbányai Bányászati és Erdészeti Akadémia jeles tudósai: *Wilkins Henrik Dávid*, *Wágner Károly*, *Feirmantel Rudolf* és *Fekete Lajos*.

Tulajdonképpen ettől az időszaktól beszélhetünk először a mai értelemben vett erdőgazdálkodásról, amikor az erdőhasználat összekapcsolódik az erdőműveléssel.

A magyar erdőgazdálkodás töretlen fejlődését az I. világháborút követő trianoni diktátum zúzza szét. Csonka-Magyarország területén rekedt a lakosság 40%-a és az erdőterület 14%-a. Szólni kell a megmaradt erdők minő-

ségi paramétereiről is. Az alig több, mint 1 millió ha erdőterület csaknem fele rövid vágásfordulóval kezelt sarjerdő. Jelentős a legeltetéstől, makkoltatástól és alomszedéstől leromlott erdők területe is.

Elhamarkodott dolog lenne kijelenteni, hogy minden a korábbi erdőgazdálkodás bűne lett volna. Miért?

Kis túlzással azt lehet mondani, hogy a történelmi Magyarország területén csak ott volt erdő, ahol a termőhely mezőgazdasági művelésre teljesen alkalmatlan volt. Az erdők a tűzifa és szarfa szükségletet voltak hivatottak kielégíteni, az értékes ipari fát a 25% fenyő részarányú elcsatolt területek erdei adták bőséges mennyiségben.

Ez a történelmi tragédia véleményem szerint azt eredményezte, hogy a magyar erdőgazdálkodást előlről kellett kezdeni, s teljesen új alapokra kellett helyezni.

Kaán Károly, az államerőszak vezetője volt az, aki ebben a vészhelyzetben elsőként fogalmazta meg az erdészet legfontosabb feladatának az erdőterület és az erdők hozamának növelését, és az állam szabályozó, ellenőrző tevékenységének kiterjesztését az ország valamennyi erdejére.

Mint tudjuk, kezdeményezése az erdőbirtokosok ellenállásán megbukott, s a két háború között az erdőgazdálkodás helyzete nem javult. Ami a II. világháború után történt, azt a jelenlévők jól tudják, többen részesei is voltak annak a hatalmas munkának, amely Kaán Károly álmainak megvalósulását eredményezte. Erdőterületünk 50 év alatt mintegy 1,1 millió ha-ról 1,8 millió hektárra, az élőfakészlet 132 millió m³-ről 320 millió m³-re, a növedék 5,3 millió m³-ről 11 millió m³-re nőtt.

Mi, magyar erdészek erre a teljesítményre büszkék vagyunk, s nem hagyhatjuk, hogy munkánkat s még inkább

elődeink munkáját jogtalan és megalapozatlan kritikák érijék.

Míg a világ számos részén még mindig az erdők irtása folyik, addig Európában és hazánkban is egy erdőépítési folyamat kezdődött el, amely különösen 1000 év előzményeit is figyelembe véve nem könnyű feladat, így nem is lehet hibáktól mentes.

Az utóbbi néhány évben a hibák indokolatlan felnagyítása révén a magyar erdőgazdálkodás a támadások kereszt-tüzébe került.

Engedjék meg, hogy a három leggyakrabban elhangzó kritikát éppen az eltelt 1000 év előzményeinek függvényében cáfoljam, illetve tompítsam.

1. Túl magas (43%) a nem őshonos fajok aránya. Válaszom: A magyar erdőgazdálkodásnak Trianon óta 10 millió ember egyre növekvő faanyagszükségletét kell mindinkább hazai forrásból fedezni. Ez lehetetlen a gyorsan növekvő, értékes faanyagot adó kultúr fajok hasznosítása nélkül. A kultúrerdők zömének telepítése több száz éve mezőgazdasági művelés alatt álló területeken történt, amely területek talajai nem voltak, s még néhány száz évig nem is lesznek alkalmasak magasabb rendű őshonos fajokból álló erdők tenyésztésére.

A kultúrerdők telepítése végeredményben egy katasztrofális fűinséget enyhített.

A második kritika: Erdeinket kivétel nélkül vágásos üzemmódban kezeljük, s ezen belül is alacsony a fokozatos felújítógások aránya.

Válasz: A magyar erdők használatára, eltekintve a kisparaszti rendszertelen szálalástól, a vágásos, elsősorban tarvágásos üzemmód volt jellemző. A XX. század magyar erdészei egykorú, főleg sarj eredetű vágásos erdőket örökölték. A fokozatos felújítógást német mintára csak a múlt században kezdték hazánkban alkalmazni ott, s csakis ott,

ahol azt az ökológiai viszonyok teljes biztonsággal lehetővé tették.

A mai magyar erdőben is ez az alapelv, bükköseinket és tölgyeseink jelentős részét ma is így újítjuk fel.

A szálaló üzemmód alkalmazásához elsősorban szálalóerdők szükségesek. Ilyenek Magyarország mai területén nem alakultak ki – kivéve a kis területű őrségi paraszti szálalóerdőket.

Magyarország termőhelyi viszonyai és az arra alkalmas fajok hiánya (jegegyfenyő, lucfenyő) nem tették, s a jövőben sem teszik alkalmassá erdeinket a szálaló üzemmód alkalmazására.

A harmadik kritika: A részvénytársaságok nyereségorientált gazdálkodása az állami erdők immateriális funkcióit veszélyeztetik.

Az 1000 éves folyamat ismertetéséből talán kitűnik, hogy a királyi és az állami erdőben folyt mindig a legmagasabb színvonalú erdőgazdálkodás, s így van ez ma is. Arról talán nem a részvénytársasági forma tehet, hogy Magyarországon az erdők fenntartásának és kezelésének szinte kizárólagos forrása a kitermelt és értékesített faanyag. Személyes tapasztalatom az, hogy a részvénytársaságokban a korábbiakhoz képes színvonalasabb, fegyelmezettebb és kíméletebb erdőgazdálkodás folyik.

Hölgyeim és Uram!

Az 1000 éves múlt után nehéz a magyar erdőgazdálkodás 1000 éves jövőjét megjósolni.

A közeli jövő feladatai ismertek. Mind a gazdasági, mind pedig az ökológiai érdekek az erdőterület növelését követelik meg. Ezen belül törekednünk kell a termőhelyi viszonyoknak megfelelő stabil, természetszerű erdők kialakítására.

Nem lennénk bölcsek, ha az 1000 év hibáit, erényeit nem elemezhetnénk, és az elemzés eredményeit nem hasznosítanánk a jövő nemzedékek javára.

A műsor szünetében hosszú sor kígyózott a dedikálóasztal előtt. Dr. Grétsy László tanár úr írt be néhány kedves szót a „Mi nyelvünk” c. könyvbe, mely ez alkalomra jelent meg, s akinek volt türelme kivárni, míg sorra kerül. Az utóbbi évtized leghasznosabb „ajándéka” került a résztvevők táskájába. Megszületése felől kértem a tanár urat, tájékoztassa az olvasókat.

Beszélgetés Grétsy László tanár úrral

– Nagyon szerencsés találkozást élünk meg. Harminc éve dédelgettem egy ilyesféle könyvnek a megjelenését. Igaz, hogy már 1970-ben kiadtunk egy kis füzetecskét *Gulya János* kollégámmal közösen, aki a göttingeni egyetem professzora, a „Nyelv, sugárzó anyanyelvem” címen. Azóta gyűjtöm azokat a vers- és prózarészleteket szinte mániákus megszállottként, amelyek a magyar nyelvvel kapcsolatosak, és ezekből kívántam egy kötetet kiadni. Mert úgy érzem, hogy egy ilyen kötet alkalmas arra, hogy egy kicsit megnövelje az agyontépázott nemzeti tudatunkat.

A sors kegyének köszönhetem, hogy tavaly megkeresett *Bánó László* erdőmérnök és – nyilván nem tudva ebbéli szándékomról – felajánlotta nemcsak szervezői segítségét, hanem cége jelentős anyagi támogatását is, mely már kézzelfoghatóvá tette a kötet megjelenését. Igen kedvesen mozgalmat indítottak az Erdészeti Lapokban „Nyelvészek a magyar nyelvért” címmel. Ez külön jelzésértékű volt számomra, hiszen az erdészek ezt megelőzően 1861-ben már tettek hasonló kezdeményezést. Akkor még nem volt Erdészeti Lapok, hiszen *Divald Adolf* és *Wágner Károly* „A magyar erdészeti irodalomért” felhívást tettek közzé a „Vadász és versenylap”-ban, gazdasági

lapokban és önálló füzetben. Ennek eredményeként alakult meg 1862-ben az „Erdészeti Lapok”. Ezután jelent meg a magyar–német, német–magyar műszótár is.

Az élet csodálatos ismétlődése, hogy másfélszáz év után egy hasonló felhívás jelent meg az Erdészeti Lapokban. Számomra meghatóan megtisztelő volt *Bánó* úr felkérése, ami stílusosan az „Aranyszarvas”-ban történt, s ahol Ön is ott volt.

– *Gondolta, Tanár Úr, hogy ilyen rövid idő alatt megszületik a kötet?*

– Rögtön elfogadtam a felkérést, hiszen közeledett a millennium. A szándék a jelentős felajánlott pénzzel együtt bizakodásra adott okot. Azután – mint olvashattuk – több, mint hetven magán-személy, többnyire erdészek – támogatták a kezdeményezést, ami manapság ritka dolog a kultúra területén. Örülök, hogy a kötet az államiság ezeréves fordulóján és a harmadik évezred küszöbén jelenhetett meg, mert ha magamra vagyok utalva, biztos állíthatom, hogy semmiképpen nem jelenhetett volna meg, esetleg csak évek múlva. Bízom benne, hogy az erdészek is jól fogadják, hiszen itt az Önök vándorgyűlésén több százán álltak türelemmel sorban a dedikálásért.

– *Milyen kisugárzást vár a kötetből?*

– Az igazi siker az lesz, ha az erdész-

családoktól kiindulva újabb érdeklődők keresik a kötetet. Sokat várok a pedagógusok fogadtatásától. Teher alatt nő a pálma, szoktuk mondani. A nemzettudatot, éppúgy, mint az anyanyelvet, különféle külső behatás fenye-

geti. Különféle kozmopolita törekvések nem használnak a magyar nyelvnek, de a nemzettudatnak sem. Ezek korábban is voltak, de a rendszerváltás óta felerősödtek. Ezeknek a folyamatoknak jó el-lenszere, és hasznos lesz ez a kötet. Biztató és örömteli, hogy az utóbbi években se szeri, se száma az anyanyelvi vetélkedőknek az iskolákban, s remélhetően ezeknek a versenyeknek, vetélkedőknek a résztvevőit, győzteseit ezzel a kiadvánnyal jutalmazták. Mert a könyv ilyenkor jó helyre kerül.

– *Várható, hogy vége lesz az idegen nyelvű cégtáblák, szóhasználatok oly divatos áramlatának?*

– Nem hiszem, hogy ez az irányzat csökkenni fog. Gondoljunk csak az EU-csatlakozás következményére. Ezért fontos a nemzeti tudat erősítése, az anyanyelvhez való szoros kötődés. Tíz, ötven év múlva is erős lesz az idegen hatás, de mint az EU-ban már bent lévő országok is rájöttek, hogy a nemzettudat és az anyanyelv védelme különösen a kis nemzetek esetében életbevágóan fontos.

Glatz Ferenc elnök úr is ezért mon-dotta, hogy meg kell felelni a kor kihívásainak ezen a téren is.

A magyar nyelvet támogató mozgalom erősödni fog, mert az idegen hatás ezt megkívánja. Ebben a mozgalomban pillér értékű ez a kötet, így az erdészek segítők kezdeményezése.

A nyelvet törvényekkel nem lehet megvédeni, csak az Önökéhez hasonló kezdeményezésekkel s természetesen a kiadvány folyamatos használatával. No de ez a szülők és a pedagógusok dolga, felelőssége. Gondoljunk csak arra, hogy a népi hagyományok elfelejtésével mennyivel lennénk szegényebbek. A sokszínűség – hiszen az erdő is ilyen – gyönyörködtet.

– *Kedves Tanár Úr! Oly sok jót mondott az erdészekről, hogy önkéntelenül is felmerül a kérdés, mire gyűjtsünk ezután? Miben segíthetünk e nemes cél érdekében?*

– Sokkal fontosabb ez a kérdés, mintsem hogy most így kapásból meg lehetne válaszolni. Arra biztatom az erdészeket, hogy gyomlálják ki saját szaknyelvükből az esetlegesen bentlévő konkolyt. Az Erdészeti Lapokban megjelenő írásokban legyen minél kevesebb idegen kifejezés.

A kérdésre válaszolva azt mondom, hogy aludjunk rá egyet, s biztosan lesz téma, melyben újra megnyilvánulhat az erdészek hazaszeretete.

Pápai Gábor

Fotó: Detrich Miklós

Kitüntettek

Dr. Bondor Antal, a díjbizottság elnöke ismertette a bizottság döntését.

**Az egyesületben végzett kimagasló társadalmi munkájáért
és a magyar erdészet fejlesztésében elért eredményeiért a
Bedő Albert-emlékérmét
adományozza:**

Deák István erdőmérnöknek, a volt Gyulaji Erdő- és Vadgazdaság nyugalmazott igazgatójának.

Deák István fél évszázada, 1950 szeptemberében kezdte szakmai tanulmányait a Soproni Erdőmérnöki Főiskolán. Gyakorlati munkáját 1955-ben kezdte a Tamási Állami Erdőgazdaságnál. Szívéhez mindig közel állt az erdőművelés, erdővédelem, az ökológia szakterülete, ezért rövidesen az Erdőgazdaság központjában erdőművelési vezetőként teljesített szolgálat. A Tamási Erdőgazdaság és a Gyulaji Vadgazdaság összevonásával alakult Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság tizenöt éven át igazgatóhelyettes főmérnöke. Részes volt a erdőművelés kidolgozásának, szerzője a zöld könyveknek, irányítója a Vadászati Világkiállítás, az 1973-as Vándorgyűlés és Műszaki napok rendezvénysorozatának. 1985-től az Erdő- és Vadgazdaság igazgatója. Nevéhez fűződik – több más mellett – a Csibráki Fafeldolgozó Üzem és a vállalat központjának megépítése. Három évtizeden át volt az egyesület helyi csoportjának titkára, 1985-től 1998-ig az elnöke.

Dr. Szikra Dezső erdőmérnöknek, a Volánpack Rt. fakereskedelmi ágazatvezetőjének.

Dr. Szikra Dezső 1964-ben végezte el a Soproni Erdészeti Technikumot, 1969-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karát.

Szakmai pályafutását a Veszprémi Állami Erdőrendezősegen kezdte, majd annak átszervezése után a Veszprémi Erdőfelügyelőségen folytatta. 15 év alatt üzemtervező, csoportvezető, kirendeltségvezető-helyettes, központi üzemtervező, főfelügyelő, majd 1976-tól igazgatóhelyettes munkaköröket töltött be.

1984 és 1993 között a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság igazgatóhelyettes főmérnöke.

1993 és 1999 között a Budapesti Természetvédelmi Igazgatóság, majd a jogutód Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságának igazgatóhelyettese.

1999-től a Volánpack Rt. fakereskedelmi ágazatvezetője.

1970 óta (30 éve) egyesületi tag. Veszprémi MÉM helyi csoport titkára, a Pilisi Helyi Csoport elnöke. 19 éven

át választmányi tag. Az Erdő szerkesztőbizottságának és az Erdészeti Lapok szerkesztőbizottságának tagja, 1998-tól a szerkesztőbizottság elnöke, egyben elnökségi tag. 1994 és 1998 között az OEE főtitkára, ez idő szerint az utolsó választott főtitkára, aki az Egyesület egyre szerteágazóbb ügyeit napi munkája, főhivatása mellett is példamutató felelősséggel és alaposággal végezte.

Veszprémi Géza erdésztechnikusnak, nyugalmazott szakoktatónak.

Veszprémi Géza erdésztechnikus, nyugalmazott szakoktató 1957-ben végezte a Soproni Erdészeti Technikumot, majd ettől az évtől a Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott. A Fertőrákosi, majd a Szárhalmi kerületet vezette. 1977 májusától 1992 júliusáig a Tóalmi csemetekertet irányította, nagyon nagy sikerrel.

Ebben az időben élte a csemetekert – azóta sem látott – reneszánszát. 1992 augusztustól 1999. január 1-ig, nyugdíjazásáig a Roth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskolában adta át a 35 éven keresztül szerzett óriási tapasztalatát a diákoknak szakoktatóként.

Szakmailag, emberileg kiváló egyéniség, lelkiismeretes, kötelességudód, nagyon jó példaképe az ifjú erdésztanulóknak. Ma nyugdíjasként sem pihen, a tavasz már a csemetetermelésben éri. Olyan munkás időszakot fejezett be (de nem hagyott abba) a nyugdíj, ami a mai világban már ritkaságszámba megy!

Az egyesületben végzett kimagasló társadalmi munkájáért és a magyar erdészet fejlesztésében elért eredményeiért a Kaán Károly- emlékérmet adományoz:

Baranyai Katalin kertészmérnöknek, nyugalmazott közjóléti ágazatvezetőnek.

Baranyai Katalin 1975-től dolgozott a Pilisi Parkerdő Rt.-nél, illetve jogelődjénél. A Budapesti Erdészetnél megindult Fővárosi Zöldövezeti erdősítések telepítési, tervezési és ápolási munkáit irányította. A főváros közgazgatási határában belül mintegy 1200 ha erdő telepítését végezte.

1995 óta a budapesti erdők közjóléti létesítményeinek fenntartásával és fejlesztésével foglalkozott.

Kiemelkedő feladata volt Budán a Nagy Hárshegyen a Kaán Károly kilátó létesítése, a régészet, a műemlékvédelem és az erdészet közötti példaértékű együttműködéssel sikerült a Budaszentlőrinci Pálos kolostorrom főtemplomának feltárásában és állagmegóvásában is látványos eredményt elérni.

Komoly feladatot látott és lát el az Erdei Iskola program kiteljesítésében.

1988 óta a Pilisi Parkerdő Rt. közjóléti és természetvédelmi előadója, később ágazatvezetője 1999-ig.

1977 óta tagja az Egyesületnek, és nyugdíjazásáig az Erdők a Közjóért szakosztály titkára több, mint hat éve. A szakosztály programjait magas színvonalon szervezi.

A szakosztály nevében és együttműködésével a társadalmi szervezetekkel való kapcsolatépítésben szerepet vállalt és építi azt az erdészet hírnevének javára.

Polner Frigyesné Csernovszki Julianna erdőmérnöknek, a Délalföldi Erdészeti Rt. Ásotthalmi Erdészete erdészeti igazgatójának.

Polner Frigyesné Csernovszki Julianna 1970-től dolgozik a Délalföldi Erdészeti Rt. Ásotthalmi Erdészeténél, illetve a jogelődeinél, csemetetermesztési műszaki vezető, erdőművelési műszaki vezető, majd 1989-től erdészetvezető munkakörben.

Munkája során közel 4000 ha erdőfelújítási és erdőtelepítési munkában vett részt tervezőként, ill. szakirányítóként.

A térség mezővédő erdősáv hálózatának tervezését is elvégezte. Bevezette a nemesnyár vízfúrásos mélyültetési technológiát, a fenyő gyökérrontó tapló (Heterobasidium) elleni biológiai védekezés üzemi módszerét.

Az ERTI-vel együttműködve fenyőnyár hálózati, származási és fatermesztési kísérleteket telepített és értékelésükben vesz részt.

Része volt az 1977-ben telepített erdei fenyő magtermő plantázs megvalósításában és további fejlesztésében. Aktívan

részt vesz a térség természeti értékeinek felkutatásában, lakóhelyének fejlesztésében. A magánerdő-tulajdonosok gazdálkodását szaktanácsadással segíti.

1964-től megszakításokkal, majd 1970-től folyamatosan tagja az OEE-nek, 1984-től vezetőségi tagja a helyi csoportnak. Tagja az Erdővédelmi Szakosztálynak.

Jaksics István erdésztechnikusnak, a VADEX Mezőföldi Rt. Mecseérpusztai Erdészete vezetőjének.

Jaksics István erdésztechnikusi oklevelét 1970-ben szerezte Sopronban. A katonai szolgálat letöltése után, a tőmelléti munkát választva 1972-ben a VADEX Mezőföldi Rt. jogelődjénél helyezkedett el erdészként

10 év kerületvezetőként eltöltött szolgálat alatt megismerte a társaság számára kincset jelentő bükkösökben folyó munkákat. Irányította és szervezte az erdőművelési és fahasználati tevékenységeket.

Kimagasló szakmai tudását, nagy gyakorlati tapasztalatát elismerve 1983-ban fahasználati műszaki vezetővé nevezték ki. Ezzel együtt nem mondott le a két ágazat közös területe – az állománynevelések és fokozatos felújítógázások, ezeken belül különösen a természetszerű erdőgazdálkodás – iránt érzett elkötelezettségéről, melyet mindig magas színvonalon művelt.

Ezt felismerve 1997-ben munkakörét kibővítették az erdőművelési műszaki vezető teendőinek ellátásával.

Szakmai hitvallása: „Az erdőben nem csak dolgozni, hanem azt szolgálni is kell.”

Elismerő Oklevelet adományoz:

Antal Jánosnak (Veszprémi FVM csoport tagja),

Bakonyi Lajosnak (Keszthelyi Helyi Csoport),

Barthos Tibornak (Kaposvári Helyi Csoport),

Fröblich Andrásnak (Oktatási Szakosztály),

Kaproczi Józsefnének (Miskolci Helyi Csoport),

Miszláng Lajosnak (Baranyai Helyi Csoport),

Páli Lászlónak (ERTI Helyi Csoport),

Plestyák Károlynak (Pilisi Helyi Csoport),

Rauch Józsefnek (Erdőművelési Szakosztály), *(képpünkön)*

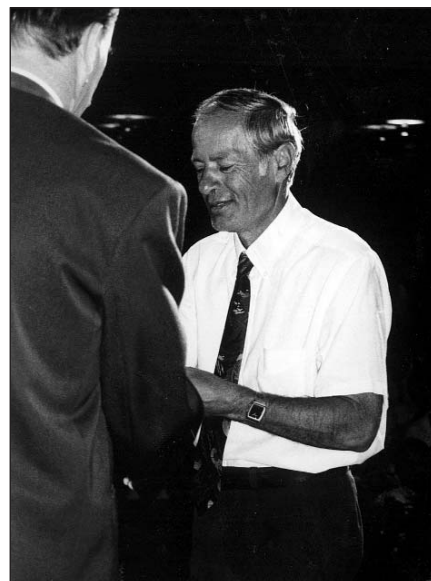
Tibanyi Gyulának (Nagykanizsai Helyi Csoport),

Túri Lászlónak (Magán és Társult Erdészeti Szakosztály),

Várkonyi Vilmosnak (Kecskeméti Helyi Csoport).

Kovács Gábor, a Nyírerdő vezérigazgatója vette át a vándorzászlót, – melyet a VADEX Rt. készítettet – és ígérte, hogy mindent megtesz a térség, hogy a harmadik évezred első vándorgyűlésén is jól érezze magát mindenki (A vándorzászlóról még részletesen írunk.). A kétnapos rendezvény az Erdészihimnusz hangjaival ért véget.

Köszönjük a VADEX Rt. valamennyi dolgozójának a fáradtságos és odaadó szervezést.

A résztvevők névsora:

Ágoston Dénes Egererdő Rt.
Almási István KEFAG Rt.
Almási János dr. KEFAG Rt.
Almási Vince KEFAG Rt.
Áncsán György Hajdúhadházi EBT
Áncsán Györgyné Hajdúhadházi EBT
Andrásevits Zoltán ÁESZ Kaposvár
Antal János ÁESZ Veszprém
Antli István Gyulaj Rt.
Arató János Gyulaj Rt.
Bacsa Árpád ÁESZ Kecskemét
Bagaméri Gáspár OMMI
Bajnai Csaba Ipoly Erdő Rt.
Bajtel György Északerdő Rt.
Bak Julianna Északerdő Rt.
Bakó György Szombathelyi Erdészeti Rt.
Bakon Gábor Pilisi Parkerdő Rt.
Bakonyi Lajos Balatonfelvidéki Rt.
Baksa Gábor HM Kaszó Eg. Rt.
Bálint István Ipoly Erdő Rt.

Balogh István KEFAG Rt.
Balogh József Délalföldi Rt. Ásotthalom Budapest Balatonfelvidéki Rt.
Balogh László
Balogh Ödön
Baloghné
Váradi Éva DINPI
Balsay Antal FVM Erdészeti Hivatal országgyűlési képviselő
Balsay István VADEX Rt. Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.
Balsay Miklós VADEX Rt.
Balsay Sándor VADEX Rt.
Balsay Zsolt VADEX Rt.
Bányai István VADEX Rt.
Barabás Attila Gemenc Erdő Rt.
Barabits Elemér Alsótekeres Díszfaiskola Vértesserdő Rt. Budapest
Baracs Zsolt Budapest
Baranyi Katalin Délélföldi Rt. Kistelek

Barkóczy István SEFAG Rt. Központ
Bartha Pál FVM
Bartha Péter dr. TIVIZIG Debrecen
Bartucz László HM Budapesti Erdőgazdaság KEFAG Rt. Szombathelyi Erdészeti Rt. DINPI
Béni Kornél Balatonfelvidéki Rt.
Benke Zoltán Balatonfelvidéki Rt.
Benkő László Műgyetem
Berényi Gyula Gemenc Erdő Rt.
Berényi János Balatonfelvidéki Rt.
Bircher Gyula Gemenc Erdő Rt.
Birck László SEFAG Rt. Központ
Bíró Attila SEFAG Rt. Kaposvár
Bíró Boglárka Szombathelyi Erdészeti Rt.
Bíró Ferenc
Bíróné Marton ÁESZ Miskolc
Zsuzsanna VADEX Rt.
Boda Katalin SEFAG Rt. Nagyatád
Bogdán József ÁESZ Kecskemét
Bognár Gábor VADEX Rt.
Bognár István

Bognár Miklós	VADEX Rt.	Farkas Csaba	SEFAG Rt. Lábod	Györkös Károly	Balatonfelvidéki Rt.
Bognár Tibor	Győr magánerdő	Farkas Ferenc	KEFAG Rt.	Haas Béla	VADEX Rt.
Bolla Sándor	Győr magánerdő	Fazekas József	Délalföldi Rt.	Hajdu Attila	Délalföldi
Bóna József	Mecsek Erdő Rt.	Fehér Ferenc	Vérteserdő Rt.		Erdészeti Rt.
Bonczó Kálmán	ÁESZ Szombathely	Fehér István	ÁESZ Miskolc	Hajdu Ferenc	Balatonfelvidéki Rt.
Borka László	VADEX Rt.	Fehér István	Gyulaj Rt.	Hajdu Pál	Egererdő Rt.
Borosán István	SEFAG Rt. Marcali	Feiszt Ottó	Zalaerdő Rt.	Hajnal Imre	NEFAG Rt.
Borzási Béla	NEFAG Rt.	Fejes Dénes	Egererdő Rt.	Hallósy Miklós	VADEX Rt.
Börzsei László	Börzsei és Fiai Kft.	Fekecs Lajos	SEFAG Rt. Központ	Halmos László	Gemenc Erdő Rt.
Bősze Aurél	Győr magánerdő	Fekete Péter	Délalföldi Rt. Kistelek	Haranti Gyula	Ipoly Erdő Rt.
Briglevics László	Zalaerdő Rt.	Feketéné		Hardi László	ÁESZ Pécs
Brojnás László	ÁESZ Debrecen	Pechtol Éva	Kisalföldi	Hartdében Mátvás	Vérteserdő Rt.
Bubán István	Pilisi Parkerdő Rt.		Erdőgazdaság Rt.	Hartyáni Zoltán	VADEX Rt.
Bucsei Csaba	Pilisi Parkerdő Rt.	Ferencz László	Gemenc Erdő Rt.	Haszonics Attila	SEFAG Rt. Igal
Budai Péter	Pilisi Parkerdő Rt.	Ferenczi József	KEFAG Rt.	Havas Tibor	ÁESZ Zalaegerszeg
Bugovits Tamás	SEFAG Rt. Igal	Ferenczi Tamás	Szombathelyi	Házi Ferenc	VADEX Rt.
Buliczka János	HM		Erdészeti Rt.	Házi János	NEFAG Rt.
Burghardt Ferenc	Vérteserdő Rt.	Fertő Imre	Vörös Meteor	Hefler László	SEFAG Rt. Igal
Burján Árpád	NEFAG Rt.	Fertő László	megyei önk. elnöke	Hefler László	VADEX Rt.
Búza Ferenc	VADEX Rt.	Fiath Géza	Mecsek Erdő Rt.	Hegedűs Attila	Egererdő Rt.
Buzsáki Gábor	SEFAG Rt. Zselic	Ficere András	NYME EMK	Helmrich Tamás	VADEX Rt.
Csanádi Béla	Mecsek Erdő Rt.	Fodermajer Vilmos	Gemenc Erdő Rt.	Herczeg Miklós	MEDOSZ
Császár György	SEFAG Rt. Iharos	Fodor Gábor	VADEX Rt.	Herczeg Miklósné	MEDOSZ
Cser Attila	Zalaerdő Rt.	Fodor József	SEFAG Rt. Igal	Herczegh József	KEFAG Rt.
Cserép János	Északerdő Rt.	Fodor Mihály	KEFAG Rt.	Herke József	Gyulaj Rt.
Cserhalmi József	Kisalföldi	Forster Endre	ÁESZ Budapesti Ig.	Herpay Imre dr.	NYME
	Erdőgazdaság Rt.	Földényi Pál	ÁESZ Budapest	Herpay Zsuzsanna	Erdért Rt.
Csertei Lajos	Gemenc Erdő Rt.	Frantz Árpád	HM Kaszó Eg. Rt.	Hidas Tibor	Nyírerdő Rt.
Csihar László	DINPI	Franz Raitz	Ausztria	Hoffmann Gábor	Vérteserdő Rt.
Csikós László	Balatonfelvidéki Rt.	Fritsch Ottó	Budapest	Hoffman Mátvás	Mecsek Erdő Rt.
Csóka Péter	ÁESZ főigazgató	Fröhlich András	Délalföldi Rt.	Holdampf Gyula	FVM Erdészeti Hivatal
Csonka Tibor	Gemenc Erdő Rt.	Furne András	NYME EMK		
Csordás Sándor	Mecsek Erdő Rt.	Füredi Tibor	VADEX Rt.	Holdampf Gyuláné	FVM Erdészeti Hivatal
Czeglédi István	ÁESZ Debrecen	Füst Miklós	Mecsek Erdő Rt.		
Czövek Zoltán	VADEX Rt.	Füzi János	Északerdő Rt.	Honti Zsolt	Északerdő Rt.
Dallos Péter	VADEX Rt.	Gaál György dr.	ÁESZ Budapesti Ig.	Horváth Dénes ifj.	Zalaerdő Rt.
Daragó József	ÁESZ Eger	Gaál Györgyné dr.	ÁESZ Budapesti Ig.	Horváth Dezső	SEFAG Rt. Szántód
Dávid József	Pilisi Parkerdő Rt.	Gabnai Gábor	FM Hírlap	Horváth Elek	Zalaerdő Rt.
Deák István	Gyulaj Rt.	Gábor Gusztáv	ÁESZ Debrecen	Horváth Ferenc	Zalaerdő Rt.
Deák Istvánné	Gyulaj Rt.	Gách György	ÁESZ Eger	Horváth Géza	Balatonfelvidéki Rt.
Deák Sándor	Nyírerdő Rt.	Gajdán István	Magyar Aszfalt	Horváth György	Szombathelyi
Debreczeni Ferenc	Nyírerdő Rt.	Gál Imre	Délalföldi		Erdészeti Rt.
Dégi Zoltán	NEFAG Rt.		Erdészeti Rt.	Horváth István	Balatonfelvidéki Rt.
Detrich Miklós	SEFAG Rt. Központ	Gál István	KEFAG Rt.	Horváth István	Balatonfelvidéki Rt.
Diósi Gyula	Balatonfelvidéki Rt.	Gál Sándor	ÁESZ Eger	Horváth József	SEFAG Rt. Lábod
Dobó Béla	ÁESZ Zalaegerszeg	Galampos István	Szombathelyi	Horváth Tibor	FATE-elnök
Dobos Antal	DINPI		Erdészeti Rt.	Horváth Zoltán	SEFAG Rt.
Dobos Zsolt	BAZ m. Közútkezelő	Galgóczy Árpád	ÁESZ Veszprém		SEFAG Rt. Szántód
Dobroszláv Lajos dr.	Vérteserdő Rt.	Gáspár-Hantos Géza	Budapest	Iberpaker Gábor	SEFAG Rt. Szántód
Domján Istvánné	VADEX Rt.	Gazdag Istvánné	VADEX Rt.	Illés Gábor	ERTI
Doros István	Egererdő Rt.	Gémesi József	ÁPV Rt.	Illés László	Vérteserdő Rt.
Dudás Pál	Gemenc Erdő Rt.	Gerely Ferenc	Sylvacons Kft.	Isó Lajos	SEFAG Rt. Központ
Duska József	Bükki Nemzeti Park Igazgatóság	Gergő Gábor	VADEX Rt.	Ivány István	Egererdő Rt.
		Golovics Menyhért	KEFAG Rt.	Iványi Gábor	VADEX Rt.
Dürgőné		Gonda Tamás	Erdőbénye EBT	Iványi Miklós	Zalaerdő Rt.
Szalay Piroska	Gyulaj Rt.	Górász László	VADEX Rt.	Jaksics István	VADEX Rt.
Éder Tamás	ÁPV Rt.	Göbölös Antal dr.	ÁESZ Kecskemét	Jaksics Istvánné	VADEX Rt.
Emmerling Gábor	VADEX Rt.	Göbölös Péter	KEFAG Rt.	Jámbor László dr.	Tanulmányi Eg. Rt.
Emmerlingné		Gósi István	Pilisi Parkerdő Rt.	Jancsó András	Pilisi Parkerdő Rt.
Köhler Marietta	VADEX Rt.	Gransperger Gyula	ÁPV Rt.	Jankovics László	Gyulaj Rt.
Endre László	NEFAG Rt.	Greguss László	Kisalföldi	Jaspor Attila	Balatonfelvidéki Rt.
Erdős Lajos	Nyírerdő Rt. Halápi Erd.		Erdőgazdaság Rt.	Jelicai Edit	Duna-Dráva NP
Erdős László dr.	FVM	Guba István	Kisalföldi	Jeszenszky András	Napkor
Erhardt János	ÁESZ Kecskemét		Erdőgazdaság Rt.		Erdőgazdák Szöv.
Fábián József	KEFAG Rt.	Gyergyák Lajos	Zalaerdő Rt.	Jeszenszky Andrásné	Napkor
Fábián Tamás	Balatonfelvidéki Rt.	Gyöngyös István	Gemenc Erdő Rt.		Erdőgazdák Szöv.
Faragó Sándor dr.	Ny.Mo-i Egyetem	Győri Tibor	VADEX Rt.	Joachim Buff	Németország
		Györke Gábor	SEFAG Rt. Központ	Joó Antal	Duna-Dráva NP

Jung László	Egererdő Rt.	Kovács Mátyás	Környezetvédelmi Minisztérium	Molnár József	HM Budapesti Erdőgazdaság
Kajtor István	VADEX Rt.	Kovács Péter	Délalföldi Erdészeti Rt.	Monostori Miklós	Szombathelyi Erdészeti Rt.
Káldy József	Mecsek Erdő Rt.	Kovács Zoltán	KÖTIVIZIG Szolnok	Mosonyi Géza	ÁESZ Pécs
Kálmán József	VADEX Rt.	Kovács Zsigmond	KEFAG Rt.	Nádas József	ÁESZ Kaposvár
Kapronczai Józsefné	Északerdő Rt.	Kovácsné		Nádi János	NEFAG Rt.
Kara Miklós	KEFAG Rt.	Schulteisz Margit	Gemenc Erdő Rt.	Nagy Emil dr.	GATE
Kárász Attila	Gyulaj Rt.	Kökény István	SEFAG Rt. Barcs	Nagy Ferenc	VADEX Rt.
Karba János	Szombathelyi Erdészeti Rt.	Kőműves Imre	VKV Kft.	Nagy Frigyes Vince	ÁESZ Veszprém
Karnis Gábor	Ipoly Erdő Rt.	Körmöczy János	VADEX Rt.	Nagy János	Egererdő Rt.
Karóczkay Zsolt	VADEX Rt.	Králik Miklós	Orsz. Vízügyi Főigazgatóság	Nagy József	NEFAG Rt.
Karvaly Gyula	Fejér m. FM Hivatal	Kránicz Róbert	Zalaerdő Rt.	Nagy Sándor	VADEX Rt.
Kató Sándor	Mecsek Erdő Rt.	Kronecker József	Szombathelyi Erdészeti Rt.	Nagy Zoltán	ÁESZ Kaposvár
Kauzli Dezső	ÁESZ Veszprém	Kubinyi Balázs	Vérteserdő Rt.	Nagy Zsolt	ÁESZ Kecskemét
Kékesi Károly	ÁESZ Eger	Kulcsár László	SEFAG Rt. Marcali	Nánási Katalin	ÁESZ Miskolc
Kelecsényi Péter	Vérteserdő Rt.	Kutasiné K. Ildikó	SEFAG Rt. Központ	Nánási Sándor	VADEX Rt.
Kemenen Zoltán	Északerdő Rt.	Kürti István	Gyulaj Rt.	Nándor László dr.	Zalaerdő Rt.
Kemendy Géza	Balatonfelvidéki Rt.	Láng István	ÉDTVIZIG Győr	Naszladi Géza	SEFAG Rt. Lábod
Képli József	VADEX Rt.	Lassán Tibor	SEFAG Rt.	Nemes Zoltán	Zalaerdő Rt.
Keresztes György	HM Budapesti Erdőgazdaság Szombathelyi Erdészeti Rt.	Latin János	Nagybajom SEFAG Rt. Iharos	Németh Béla	Pilisi Parkerdő Rt. Szombathelyi Erdészeti Rt.
Keresztes László	Erdészeti Rt.	Lévai László	Északerdő Rt.	Németh Imre	Vérteserdő Rt.
Kertész József	Pilisi Parkerdő Rt.	Linde Ratz	Ausztria	Németh József	Zalaerdő Rt.
Keskeny József	Zalaerdő Rt.	Lipók László	KEFAG Rt.	Németh László	TTVIZIG Debrecen
Keszi László	Zalaerdő Rt.	Liptai Gábor	Északerdő Rt.	Németh Sándor	Balatonfelvidéki Rt.
Király Pál dr.	Budapest	Lóki Tamás	Mecsek Erdő Rt.	Németh Sándor	SEFAG Rt. Központ
Király Zoltán	VADEX Rt.	Lukács Sándor	HM Budapesti Erdőgazdaság	Németh Zsolt	Vérteserdő Rt.
Kiss Barnabás	NEFAG Rt.	Lukjanos János	Zalaerdő Rt.	Novák Zoltán	Északerdő Rt.
Kiss Béla	KEFAG Rt.	Maár Gyula	VADEX Rt.	Nyúl Bertalan	Gemenc Erdő Rt.
Kiss János	Szombathelyi Erdészeti Rt.	Macsek Lajos	Pilisi Parkerdő Rt.	Ocsovai Zoltán	Pilisi Parkerdő Rt.
Kiss József	Tanulmányi Eg. Rt.	Maczinkó László	SEFAG Rt. Nagyatád	Oláh Tibor	Nyírerdő Rt.
Kiss József I.	VADEX Rt.	Magas László dr.	Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.	Oravecz József	Vérteserdő Rt.
Kiss József II.	VADEX Rt.	Magi Mónika	KEFAG Rt.	Ormos Balázs	Budapest
Kiss Károly	VADEX Rt.	Major László	Balatonfelvidéki Rt.	Óvári Ilona	Bükki Nemzeti Parki Igazgatóság
Kiss László	Ipoly Erdő Rt.	Major Zsolt	HM Verga	Ozsváth Györgyné	FVM
Kiss László	VADEX Rt.	Mák József	Vérteserdő Rt.	Óze István	SEFAG Rt. Zselic
Kiss Pál	VADEX Rt.	Markovics László	VADEX Rt.	Pacsesz Attila	Északerdő Rt.
Kiss Richard	KÖTIVIZIG Szolnok	Markovics Tibor	Fertő-Hanság NP	Padlecsik Ferenc	Egererdő Rt.
Kissné		Marosi György	Tanulmányi Eg. Rt.	Pál Balázs	Napkor
Szabó Gabriella	Pilisi Parkerdő Rt.	Marton András	Szombathelyi Erdészeti Rt.	Pál Balázsné	Erdőgazdák Szöv. Napkor
Kisteleki Péter	VADEX Rt.	Marton Zoltán	Ipoly Erdő Rt.	Pál Gyula	SEFAG Rt. Nagybajom
Kiszály Gábor	Egererdő Rt.	Máté Zoltán	HM Kaszó Eg. Rt.	Páli László	ERTI Sárvár
Klemencsics András	ÁESZ Budapesti Ig.	Mátrabérci Sándor	Zalaerdő Rt.	Pallagi László	Egererdő Rt.
Kluber József	Vérteserdő Rt.	Matyasovszky Albert	Balatonfelvidéki Rt.	Pálmai Gábor	Ipoly Erdő Rt.
Koch Mihály	VADEX Rt.	Mercsek József	KDT VIZIG	Pántl László	FVM Fej. m. FM Hivatal
Kocsis László	Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.	Merczel István	SEFAG Rt. Központ	Pápai Gábor	Budapest
Kocsis Mihály	Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.	Merkel Gábor	FVM	Pápai Tamás	Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.
Koczka Zoltán	KEFAG Rt.	Merza Gábor	VADEX Rt.	Papp Sándor	KÖVIZIG Gyula
Kollwenz Péter	Mecsek Erdő Rt.	Mester Gézáné	Budapest	Papp Tivadar dr.	Mecsek Erdő Rt.
Koloszár József dr.	NYME	Mészáros Gyula	HM Verga	Pásztor János	Északerdő Rt.
Korbonski		Mézes Lajos	KEFAG Rt.	Pásztor József	KEFAG Rt.
Kazimierz	Ipoly Erdő Rt.	Mihalics Gyula	SEFAG Rt. Marcali	Peer László	Balatonfelvidéki Rt.
Korbonski		Mikófalvy Ákos	Fejér m. Közútkezelő	Pekár Attila	HM Budapesti Erdőgazdaság
Kazimierzné	Ipoly Erdő Rt.	Mikulási Béla	KEFAG Rt.	Péntek Péter	Zalaerdő Rt.
Kormos Ferenc	Északerdő Rt.	Misztang Lajos	ÁESZ Pécs	Perl József	HM Budapesti Erdőgazdaság
Kormos Krisztián	Egererdő Rt.	Mizik András	Mizik és Tsa Kft.	Pesek Géza	Ipoly Erdő Rt.
Kormos Krisztina	Egererdő Rt.	Mizikné		Pethő József dr.	Szombathelyi Erdészeti Rt.
Kovács Ferdinánd	Egererdő Rt.	Koller Gyöngyi	Mizik és Tsa Kft.		
Kovács Gábor	Nyírerdő Rt.	Molnár András	Gyulaj Rt.		
Kovács János	Vérteserdő Rt.	Molnár György	OMMI		
Kovács László	Balatonfelvidéki Rt.	Molnár István	Molnár Kft.		
Kovács László	VADEX Rt.				
Kovács László	Zalaerdő Rt.				

Péti Miklós dr.	Veszprém	Sipos József	Szombathelyi Erdészeti Rt.	Sztancsik Béla	FETIVIZIG Nyíregyháza
Petrik János	Pilisi Parkerdő Rt.	Sipos László	Szombathelyi Erdészeti Rt.	Szuromi László	Mátrafüred
Pintér Anikó	SEFAG Rt. Lábod	Sipos Péter	Balatonfelvidéki Rt.	Szűcs András	Nyírerdő Rt.
Pintér Beáta	OMMI	Sipos Sándor	KEFAG Rt.	Szűcs Imre	Halápi Erd.
Pintér Csaba	Gy-S-M megyei FM hivatal	Sípócz László	VADEX Rt.	Szűts Szabolcs	KEFAG Rt.
Pintér Csaba	Zalaerdő Rt.	Sobor Vilmos	SEFAG Rt. Nagyatád	Szűts Szabolcsné	VADEX Rt.
Pintér István	FVM Vadászati Főo.	Sódar Pál	KEFAG Rt.	Takács Andrea Beáta	ÁESZ Zalaegerszeg
Pintér László	VADEX Rt.	Sohajda István	VADEX Rt.	Takács Ferenc	ÁESZ Kaposvár
Pintér Ottó	SEFAG Rt. Központ	Solti Imre	Gemenc Erdő Rt.	Takács Imre	ÁESZ Zalaegerszeg
Pirity Csaba	ÉMIVIZIG Miskolc	Solymos Rezső dr.	Budapest	Takács József	SEFAG Rt.
Piti Tibor	Délalföldi Rt.	Somay Gergely	NYME EMK	Takács Lajos	Nagybajom
Pitonyák József	HM Kaszó Eg. Rt.	Somogyi Gábor	VADEX Rt.	Takács Tamás	Szombathelyi Erdészeti Rt.
Plestyák Károly	Pilisi Parkerdő Rt.	Somogyi József	Balatonfelvidéki Rt.	Tamás Antal	Mecsek Erdő Rt.
Pletser Mihályné	VADEX Rt.	Somogyvári Vilmos dr.	Somafaler Bt.	Támba Miklós	Vértesserdő Rt.
Polner Frigyesné	DALERD Rt.	Spingár Ferenc dr.	SEFAG Rt. Kaposvár	Támba Miklósné	Napkor Erdőgazdák Szöv.
Polner Katalin	KEFAG Rt.	Spingár Péter	SEFAG Rt. Kaposvár	Tapasztó Sándor	Napkor Erdőgazdák Szöv.
Pozojevits Miklós	Délalföldi Erd. Rt.	Stádel Károly	Győr Erdőgazdaság	Tarjáni István	VADEX Rt.
Pőcze Levente	Délalföldi Rt. Ásotthalom	Steiner László	Mecsek Erdő Rt.	Tasi Lászlóné	KEFAG Rt.
Pöntör Györgyi	Vértesserdő Rt.	Sümei József	Balatonfelvidéki Rt.	Tatrai Gábor	Északerdő Rt.
Primus József	Balatonfelvidéki Rt.	Sümei Kálmán	Zalaerdő Rt.	Teicht Ede	Vértesserdő Rt.
Puskás Zoltán	SEFAG Rt. Somogyvár	Szabados Sándor	Gemenc Erdő Rt.	Telegdy Pál	ERDŐSZÖV
Rác Albert	Délalföldi Rt. Ásotthalom	Szabó Endre	Vértesserdő Rt.	Témun Jánosné	SEFAG Rt. Barcs
Radetzky Jenő	Ker. és Ip. Kam. elnök	Szabó Ferenc	Ipoly Erdő Rt.	Tihanyi Gyula	Zalaerdő Rt.
Rádi József	Gemenc Erdő Rt.	Szabó Géza	VADEX Rt.	Tokodi László	VADEX Rt.
Rajkai József	ÁESZ Budapest	Szabó Ibolya	Nyírerdő Rt.	Tokodi Lászlóné	VADEX Rt.
Rajkó Csaba	VADEX Rt.	Szabó István	Halápi Erd.	Tonkal Péter	NEFAG Rt.
Raszler József	ÁESZ Eger	Szabó János	Erdészeti Rt.	Torma Zsolt	Gyulaj Rt.
Reményfy László	Egererdő Rt.	Szabó János	KEFAG Rt.	Toronyi Márton	Napkor Erdőgazdák Szöv.
Reményfy Rita	Egererdő Rt.	Szabó Péter	SEFAG Rt.	Toronyi Mártonné	Napkor Erdőgazdák Szöv.
Rencsi Gábor	Északerdő Rt.	Szabó Sándor dr.	Somogyvár	Tóth Aladár dr.	Mecsek Erdő Rt.
Répászky Miklós	Budapest	Szabó Szabolcs	ÁESZ Debrecen	Tóth Antal	KEFAG Rt.
Riedl Gyula	Budapest	Szabó Szilárd	Corydalis Bt.	Tóth Attila	KEFAG Rt.
Ripszám István	Mecsek Erdő Rt.	Szabó Tibor	ÁESZ Szombathely	Tóth Györgyné dr.	Gyulaj Rt.
Roland Miegende	Németország	Szabó Zolt	Zalaerdő Rt.	Tóth Imre dr.	NEFAG Rt.
Frau Miegende	Németország	Szafik Mária	KEFAG Rt.	Tóth István	ÁESZ Debrecen
Rosta Gyula	Egererdő Rt.	Szakács István	VADEX Rt.	Tóth János	FAGOSZ
Roth Matthaea	Tanulmányi Eg Rt.	Szakács Zoltán	Egererdő Rt.	Tóth János	Nyírerdő Rt.
Rössler István	VADEX Rt.	Szalai Gábor	ÁESZ Budapest	Tóht Károly	VADEX Rt.
Rudolf József	Pilisi Parkerdő Rt.	Szalai Imre	ÁESZ Budapest	Tóth László	Egererdő Rt.
Rujzán Antal	Balatonfelvidéki Rt.	Szalay Károly	ÁESZ Budapest	Tóth László	Mecsek Erdő Rt.
Sabjanics Gyula	Becsehely MGTSZ	Szalay Károlyné	ÁESZ Budapest	Tóth Lóránt	SEFAG Rt. Kaposvár
Salamon Károly	Gyulaj Rt.	Szamonek Zoltán	SEFAG Rt. Barcs	Tóth Ottó	Északerdő Rt.
Sándorfalvi László	VADEX Rt.	Szamosi Jánosné	Délalföldi Erdészeti Rt.	Tóth Sándor	Egererdő Rt.
Sári József	Északerdő Rt.	Szani Zolt	Délalföldi Erdészeti Rt.	Tóth Zoltán	Pilisi Parkerdő Rt.
Sárvári János dr.	Budapest	Szaniszló Gábor	Északerdő Rt.	Tóth Zsolt	Pilisi Parkerdő Rt.
Schaffer Ferenc	Vértesserdő Rt.	Szederkényi Zoltán	KEFAG Rt.	Trombitás Tamás dr.	ÁESZ Pécs
Schmotzer András	MEFAG Rt.	Székely János	Délalföldi Erdészeti Rt.	Túri László	ÁESZ Debrecen
Schneider Géza	ÁESZ Miskolc	Székely Tamás	Balatonfelvidéki Rt.	Túróczy Ferenc	Gemenc Erdő Rt.
Schulheisz József	Jagermeister Kft.	Széles Attila dr.	Vértesserdő Rt.	Tükör László	Balatonfelvidéki Rt.
Schulheisz József	Jagermeister Kft.	Szenthe Ádám	FVM	Udvari Zoltán	Vértesserdő Rt.
Schumacher István	HM Verga	Szentpéteri Sándor	ÁESZ Budapesti Ig.	Urbán Pál	Egererdő Rt.
Schwarz Dezső	SEFAG Rt. Központ	Szigeti Ferenc	Balatonfelvidéki Rt.	Uzsoki András	KEFAG Rt.
Schweighardt Ottó	Vértesserdő Rt.	Szigeti Miklós	Északerdő Rt.	Vadas Ferenc	NEFAG Rt.
Sebestyén János	VADEX Rt.	Szűjártó István	Délalföldi Erdészeti Rt.	Vadasdy Kálmán	KEFAG Rt.
Sej Tibor	HM Budapesti Erdőgazdaság	Szikra Dezső dr.	Budapest	Vágner László	Egererdő Rt.
Sere Ferenc	Délalföldi Rt. Kistelek	Szikra Dezsőné	Budapest	Vágó László	Egererdő Rt.
Sillinger András	HM Kaszó Eg. Rt.	Szkalák Gyula	ÁESZ Szombathely	Vakaró Józsefné	Mecsek Erdő Rt.
Simágel József	Ipoly Erdő Rt.	Szönyi János	Mecsek Erdő Rt.	Valent Sándor	SEFAG Rt.
Sipos Géza	ÁESZ Debrecen	Szönyi László dr.	Budapest	Valler Lajos	Somogyvár
Sipos György	Délalföldi Rt. Kistelek	Szőőr Levente	NEFAG Rt.		VADEX Rt.

Valovics József	Északerdő Rt.
Váraczki Mihály	VADEX Rt.
Váradai Géza dr.	Erdért Rt.
Várady János	Gyulaj Rt.
Varga Ferenc	HM Budapesti Erdőgazdaság
Varga Ferenc	VADEX Rt.
Varga Gellért	Zalaerdő Rt.
Varga Gyula	Tanulmányi Eg. Rt.
Varga József	Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.
Varga Miklós	ÁESZ Veszprém
Varga Rita	Tanulmányi Eg. Rt.
Varga Sándor	KEFAG Rt.
Varga Tamás	Tanulmányi Eg. Rt.
Varga Tibor	Gemenc Erdő Rt.
Vargovics József	Zalaerdő Rt.
Varsányi István	VADEX Rt.
Vas Tamás	Nyírerdő Rt.
Vasas Ernő	Halápi Erd.
Vasas Zoltán	Északerdő Rt.
Vaski László	SEFAG Rt. Zselic
Vaskó Ferenc	Zalaerdő Rt.
Vass Sándor	Balatonfelvidéki Rt.
Vass Sándorné	Délalföldi Rt.
Végh Károly	ATTIVIZIG Szeged
Végvári Gyula	KEFAG Rt.
Veperdi Irina dr.	NEFAG Rt.
Vér István	ERTI
Verbai József dr.	KEFAG Rt.
Veszprémi Géza	FVM
Veszprémi Gézáné	Sopron
Vidács Attila	Sopron
Víg István	KEFAG Rt.
Vígh István	ÁESZ Debrecen
Viharos Zsolt dr.	NEFAG Rt.
Vilmányi Márton	Balatonfelvidéki Rt.
Viniczai Istvánné	Vilmányi-Fa Kft.
Virág István	VADEX Rt.
Vitéz Tamás	Kecskemét
Vízhányó László	Kisalföldi Erdőgazdasági Rt.
Vízvári István	Délalföldi Rt.
Vörös Csaba	SEFAG Rt. Központ Szombathelyi Erdészeti Rt.
Vörös György	SEFAG Rt. Központ
Vörösmarty Zoltán	Vértéserdő Rt.
Vranesics Judit	Mecsek Erdő Rt.
Wisnovszky Károly	FVM Erdészeti Szolgálat
Zámbó Gábor	ADUVIZIG Baja
Zámbó Péter	Pilisi Parkerdő Rt.
Zay Adorján	Egererdő Rt.
Zsigmond János	VADEX Rt.
Zsombor Ferenc dr.	OMMI
összesen	648

Fejér megye társadalmi-gazdasági szervezetei részéről 17 személy tisztele meg jelenlétével a rendezvényt. A VADEX Rt. fenti névsorban nem szereplő, nem egyesületi tag munkatársai közül a vándorgyűlés szervezésében és lebonyolításában további 66 fő segített. A három tételből így az összes résztvevő száma: 731 fő.

Az OEE küldöttközgyűlése

Az Országos Erdészeti Egyesület 2000. április 13-án tartotta meg küldöttközgyűlését az MTESZ Fő utcai székházában.

A megválasztott 71 küldöttből 54 fő jelent meg, így a közgyűlés határozatképes volt.

Napirend:

1. A 2000. évi egyesületi kitüntetések előterjesztése, megvitatása és jóváhagyása (írásos anyag a meghívóhoz mellékelve).

2. Egyesületünk 1999. évi közhasznúsági jelentésének, pénzügyi befektetési beszámolójának és 2000. évi pénzügyi tervének jóváhagyása (írásos anyag a meghívóhoz mellékelve).

3. Az „Erdészcsillag Alapítvány” létrehozásának küldöttközgyűlés általi jóváhagyása (írásos anyag a meghívóhoz mellékelve).

4. Egyebek.

A Küldöttközgyűlés az alábbi fontosabb határozatokat hozta:

Küldöttközgyűlési határozat: 2/2000. (április 13.)

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttközgyűlése 2000. évben Bedő Albert- emlékérmeket adományoz a következő személyeknek:

Deák István erdőmérnök (30 szavazat),

Dr. Szikra Dezső erdőmérnök (32 szavazat),

Veszprémi Géza erdésztechnikus (24 szavazat).

Az Országos Erdészeti Egyesület Küldöttközgyűlése 2000. évben Kaán Károly- emlékérmeket adományoz a következő személyeknek:

Baranyi Katalin kertészmérnök (28 szavazat),

Jaksics István erdésztechnikus (27 szavazat),

Pollner Frigyesné erdőmérnök (41 szavazat).

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttközgyűlése 2000. évben Elismerő Oklevelet adományoz a következő személyeknek:

Antal János (32 szavazat),

Bakonyi Lajos (33 szavazat),

Barthos Tibor (36 szavazat),

Fröchlisch András (31 szavazat),

Kaproczi Józsefné (44 szavazat),

Miszláng Lajos (32 szavazat),

Páli László (33 szavazat),

Plestyák Károly (45 szavazat),

Rauch József (43 szavazat),

Tibanyi Gyula (36 szavazat),

Túri László (33 szavazat),

Várkonyi Vilmos (37 szavazat).

Az 1999. évvel kapcsolatos jelentések és beszámolók, továbbá a 2000. évi pénzügyi terv ismertetése után a küldöttközgyűlés az alábbi egyhangúlag elfogadott határozatokat hozta:

Küldöttközgyűlési határozat: 3/2000. (április 13.)

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttközgyűlése az 1999. évi Közhasznúsági Jelentést az Ellenőrző Bizottság által tett észrevételekkel és kiegészítésekkel elfogadja.

Küldöttközgyűlési határozat: 4/2000. (április 13.)

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttközgyűlése az 1999. évi befektetésekről szóló beszámolót az Ellenőrző Bizottság által tett észrevételekkel és kiegészítésekkel elfogadja.

Küldöttközgyűlési határozat: 5/2000. (április 13.)

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttközgyűlése az 2000. évi pénzügyi tervet az Ellenőrző Bizottság és *Zachar Miklós* által tett észrevételekkel és kiegészítésekkel elfogadja. (Megjegyzés: *Zachar Miklós* javasolta, hogy egyrészt az éves maradványokat fel kell vinni a bevételek rovatba, és így kell képezni a záróállományt, továbbá hogy a befektetési alapokból tervezett bevételeket mint tartalékot szerepeltessék a tervben.)

Ormos Balázs főtisztviselő előterjesztése alapján a Küldöttközgyűlés az alábbi egyhangú határozatot hozta:

Küldöttközgyűlési határozat: 6/2000. (április 13.)

Az Országos Erdészeti Egyesület küldöttközgyűlése elhatározza, hogy Erdészcsillag Alapítvány néven alapítványt hoz létre, melyet kér bejegyezni a közhasznú tevékenységet folytató szervezetek nyilvántartásába.

A Küldöttközgyűlés tudomásul veszi, hogy az alapítvány alapító okiratát az Egyesület képviselőjében *Káldy József* elnök már 1999. október 11-én aláírta. A küldöttközgyűlés úgy döntött, hogy 1 000 000 Ft-ot ad az alapítványi vagyon céljára.

Jelen határozattal kéri az Egyesület a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróságot, hogy az alapítványt vegye nyilvántartásba.